

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 6-7 | ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ—ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1917 | ΑΘΗΝΑΙ — Οδός Λεκαβητού 7α

ΠΩΣ ΕΚΦΡΑΖΕΤΑΙ Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΜΠΑΔΕΝ ΠΑΟΥΕΛ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΑΡΧΗΤΟΥΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

Ἐκ τῆς ἐπισημῆς ἐπιστολῆς τοῦ στρατηγοῦ Μπαδεν Πάουελ τοῦ ἰδιοῦ τοῦ Προσκοπισμοῦ, πρὸς τὸν Ἐφορον Ἀττικολοιότητος, ἀποσπόμεναι τὰς ἐξῆς περιλήψεις:

«Συγχαίρω ἐξ ὅλης καρδίας τοὺς προεστημένους τοῦ Σώματος τῶν Ἑλλήνων Προσκοπῶν, οἱ ὅποιοι ἐφάνησαν ἀντάξει οἱ τῶν περιστάσεων, κατορθώσαντες νὰ καταστήσουν τοὺς Προσκοπῶν τῶν ἑαυτῶν νὰ παρέχουν ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ἔθνος τῶν κατὰ τὰς κρίσιμους περιστάσεις. Ἐἴμαι πεπεισμένος ὅτι ἡ διὰ τοῦ Προσκοπισμοῦ διαπαιδαγώγησις τῶν Ἑλληνοπαίδων, θὰ καταστήσῃ αὐτοὺς εὐλοπότεριδας καὶ ὀρθοφρονούντας πολίτας, οἱ ὅποιοι θὰ παρέσχουν μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ἔθνος τῶν.

«Χαίρω πάρα πολὺ, μανθάνων ὅτι ὁ Κεῦριος Πεννιέλος ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν πρόοδον τοῦ Σώματος δὲν ἔχω καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι ὁ Προσκοπισμὸς πολὺ γρήγορα θὰ διαδοθῇ καὶ ἐν Ἑλλάδι, ὅπως ἔγνωε καὶ εἰς τὰ περισσότερα μέρη τοῦ κόσμου.»

Εἰς τὸ φύλλον δὲ τοῦ Νομβρίου 1917 τοῦ περιοδικοῦ «Χέντουόουζ Γκαζετ», ἐπισήμιον δογῶν τοῦ Ἀγγλικοῦ Προσκοπικοῦ Σώματος, ὁ Στρατηγός, ἀναφέρει πρὸς τὴν ἀπόστολιν τῶν Ἑλλήνων Προσκοπῶν, γράφει τὰ ἐξῆς πρὸς κολακηντικῶς:

«Ἀπὸ διαφόρων πηγῶν, ἔμαθα τελευταίως πόσῳ καλὰ ἐργάζονται οἱ Ἕλληνες Πρόσκοποι. Οἱ τριακόνσιοι περίπου Ἕλληνες Πρόσκοποι τῆς Ἀλεξανδρείας, ἀποτελοῦν ἓνα πολὺ εὐπρόσωπον καὶ καλῶς διοργανωμένον σύνολον.

«Οἱ Πρόσκοποι τῶν Ἀθηνῶν, ἐπεριποιηθήσαν πολὺ πρὸς τοὺς Ἀγγλοὺς ναυτοπροσκότους, οἱ ὅποιοι εἰχον διασωθῆ ἀπὸ τὸ ναυάγιον τοῦ πορφυροπύργου πλοιοῦ νεοκρημίου «Βρετανικός». Ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἡμῶς δράσις τῶν Ἑλλήνων Προσκοπῶν, ἀπεδείχθη ἀκλόνητος παντὸς ἡπαίνου. Ἐνας ἐκ τῶν ἀντιστοικητῶν μας, ὁ ὅστις παρευρέθη εἰς μίαν συγκέντρωσιν των, μὲ ἀναφέρει ὅτι ἔμεινε κυριολεκτικῶς κατὰπληκτος, ἐπὶ τὸ θαυμάσιον καὶ ζωηρὸν παράστημά των καὶ τὴν τελειότητα τῶν ἀρχήσεων καὶ προσκοπικῶν των γυμνασίων, τὰ ὅποια τόσον καλῶς ἐξετέλουν, ὥστε ἴραγκά

ζετο νὰ συγχαίρῃ αὐτοὺς κατὰ τόσον ἀναφώνων· Μπαρδο! Θεομισία.

«Κατὰ τὴν προκατὰν δὲ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ μετ' αὐτὴν οἱ Πρόσκοποι εὐργασθήσαν θαυμάσιως, ἐπεὶ λαύντες ἀστυνομικὰ καθήκοντα, περιθαλάσσοντες τοὺς πυροπαθεῖς, διασώζοντες ἀπὸ τῆς φλόγας ἀνθρώπους καὶ πράγματα, ἐργαζόμενοι ὡς μάγιστροι καὶ προσηθεύοντες τροφὰς καὶ κοιτηκίαν εἰς τοὺς ἀστέγους. Ὅλας δὲ τὰς σπουδαίας αὐτὰς ἐργασίας, οἱ Πρόσκοποι τὰς ἐξετέλεσαν μὲ μεγάλῃ γενναϊότητι, αὐταπόρῳσιν καὶ αὐτοθυσίαν.

ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟ

Δημοσιεύομε μὲ πολλὴ εὐχαρίστησι τὸ κατωτέρω ὄραμα πρῶτον γὰρ τοὺς προσκότους μας, τὸ ὅποιον, ὅπως λέγει ἀκριβῆς, στὸ γράμμα μὲ τὸ ὄνομα μᾶς τὸ ἴστυλε τοῦ ἐπιπνεύσθη ἀπὸ τὸ ὄραμα παράστημα μᾶς προσκοπικῆς ὁμάδος Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία λήγει νὰ ἐκκλησιασθῆ στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγ. Διονυσίου, ὅπου ἔτιχε νὰ βεῖσεται καὶ ὁ ποιητής.

Σὺν ἐξαφτέρυγοι περὶ σὺν ὀχίοντας τὸν ἀγέρα,
ἀλγίστος, ἀσβλεπτος, στὸ δρόμο τῆς τιμῆς.
Στὰ στήθια σου κλείνεις τωπιά, τὴν ἀτραπὴν στὰ μῆλα
τὸν κρανὸν στὴ σκέψιν σου, στὸ μέτωπον χαρὰ.
Νεοκαυμπόμενος, πάντοτε, ἔτι μὲ οὐκ ἐπιπέσει
στῶν κανονίων τὰ στίγματα, στὴν νεοκρημνοβολίῃ.
Στοῦ μισροστυῖοῦ τ' ἀναφλεγμα, στὸ σκάσιμο τοῦ ὀδίδας
εἰς τὸν ορατῶν τὸ σφύριγμα, σὴς λόγχης τὴν ἀχμῆ.
Ν' ἀντιβροντήσας στὴ θρόνη, ν' ἀναστροπελεκίσας,
στὴν καταγίδα νὰ χυθῆς καὶ νὰ τινε νιυθῆς.
Νὰ ὑμνασῆσαι νὲ στοιχεῖα, στοιχεῖο καὶ σὺ νὰ γένῃς,
θέελλα ἀνεκστρόβιλος, σεισμός, νεροποντή.
Ἦν νὰ νύθῃς, ἔσοθα θυθῶς ν' ἀνακτερήσας,
ὡς τ' Ἀθῆναι τὰ βασίλεια καὶ νεοκρημνὸς νὰ θυθῆς.
Κ' ἐπ' τῆς παλαιότητας τὰ πλατὰ χωράφια νὰ θερίσας
νὰ κούβαλῃσας ἀγκυλιὰς τ' ἀνθισμα τῆς τιμῆς.
Στὸ παρεγγέλλεαι ἡ γένη σου, στὸ λέει ἡ καταγωγὴ
(σου).

τὸ Ἑλληνικὸν σ' ἀνάστημα, τὸ αἷμα τῆς φύλης.
Τὸ μαρτυρᾷ καὶ ἡ λεβεντιά, τ' ὁμολογεῖ καὶ ἡ εὐγένεια
τ' ἀντιεγγέλλου γέρω σου σὺν διαμαντιῶν φωτιῆς.
Ἀθῆναι Φεβρουάριος 1918

Α. Σ. ΣΑΡΙΚΑΣ

ΠΩΣ ΥΠΗΡΕΤΟΥΝ ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΩΝ

Από τα κατώτερα επίπεδα κατέβη να σχηματίσει μια αμύνομα τμήμα για τας μεγίστας υπηρεσίας, τας υψίστας οι οποίων τινος τυχόν παύσις, εις τα Εθνη των και ολίγη την διαρκείαν του φθορέου αυτού πολέμου.

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ

Είς όλας τας κλάσας τής Μεγάλης Βρετανίας υ υπάρχουν Πρόσκοποι, εις τούς οποίους έχει ανατεθεί ή αγρυπνή επίβλεψις τής θάλασσας. Ήλλαθον μέρος τήν επιβλεψί αυτήν από τή πρώτη μέρα του πολέμου, αυτή καταστράφηκε τούς ναύτας, οι οποίοι ελλείψθησαν να υ κρηματώσουν στο στενό. Αυτή τη στιγμή 1800 Πρόσκοποι εκτελούν τήν υπηρεσίαν αυτήν, περι τούς 3.000 υψως φερουν το σήμα το οποίον διορίζεται τ'όσοις ελάμβαν 84 μέρας στην υπηρεσίαν τής ακτοφυλακής.

Τι πολλήσ κτήγησις όλων οσα εις την υπηρεσίαν αυ τήν είσαν και ελάμβαν οι Πρόσκοποι αυτοι υκ γινή με ναν μετά το τέλος του πολέμου, είσθε αυτα υπαχόνται εις τα φυσικά έγγραφα του Νευαρχίου δεν υπάρχει ο πως αφρισθία, ότι και θα είσαν και θα ελάμβαν πολλά πρηγματα, και τούς 30 μήν, του πολέμου θα είσαν πλοια ναυαγούντα και πλοια τερπιλλίζομενα θα συναλαθαι κα τσοκοπουρος, θα άνήγγειλαν τήν κερσίαν αεροπλάνων, υκ ψάρεψαν πλανωμενας τσοπιλας, θα ανεκκλυζαν υ παβρυχια. Οι Πρόσκοποι τής υπηρεσίας αυτής παρατηρη σαν πρώτοι τα γερμαν. κατακόρυμια εις το Σκάρμπορου και Πρόσκοποι εινα επίσης που επεδίδασθησαν πρώτοι σε χυρκας απο το Νιηλ, για να σώσουν το πληρωμα του πλοιακω «Νιγιρ» όταν τούτο έτερπιλλίσθη εις τα στενά του Καλαί, «Καλαί σταθμος, έχει τήν ιστορία του», ε γραφεν ένας Αρχηγος, απο την Νότιον ακτήν, όταν αρροφ τον κρηθρον των σωθέντων, τα πλοια εις τα ο ποια εδόθη εσθιαμα, τας νευαγοσωστικας λέμβους εις τας οποιας εδόθη πλήρωμα και τούς πνιγέντας οι οποι οι επανερσθησαν εις τήν ζωήν.» Καθ' όλον το μήκος των ακτών, οι 1800 αυτοι Πρόσκοποι, φρουρούν μέρα και νύχτα επιτηρούντες όλα οσα κινούνται στη θηρά, στη θαλασσα ή στον αέρα. Φαίνεται δε ότι δεν έπιτη ρούν μόνον εκείνα που έρχονται από τή Γερμανία, διότι λέγεται ότι δυο Πρόσκοποι, ελαβόντες ένα κομητήν ως Γερμανικόν αεροπλοιον, εδωσαν το σύνθημα του κινδύ νου και ελαβον όλα τα μέτρα, για να αναγκάσουν τον επιδρομέα να τρεπή εις φυγήν. Είς τα στρατόπεδα των τού οποία είχον στήσει οι ίδιοι κατά το θέρος, καθώς και εις τα ξύλινα σπιτάκια, τα οποία κατασκευάσαν, ο ταν ήλθε ο χειμώνας, οι Πρόσκοποι κάμουν όλες τής υπηρεσίας μόνοι, των κάμουν τες διανομές των, μαγει ρεύουν και εκτελούν όλες τες υπηρεσίες και άγγαριες του στρατοπέδου, υπό τας διαταγας των Ένωμοταρχών των, νύχτα δε και μέρα φρουρούν τήν ακτήν ανά τες ταρας, έχοντες υπηρεσία τέσσαρες ώρες τήν ημέρα και δύο τήν νύχτα. Όταν δεν έχουν υπηρεσία, ελασκούνται στη στήματα, στη κατάσθεσι πυρκαϊάς, ή εργαζονται

στοις κήπους των άκτοφυλάκων. Η υπηρεσία αυτή τής ακτοφυλακής, όποιται άκατάπαυστη επαγρύπνησι και προσοχή εις μοναχικά μέρη, εις τα όποια πολύ συχνά δεν υπάρχει κανένας άλλος για να συμμαρισθ τήν εθ θύνη. Όποις, δεν έχει επισκεφθ τας χωρίς κανένα καταφύγιον άκτας ταύτας, εν καιρώ τρικυμιώδους χειμε ριντς νύχτας δεν μπορεί να σχηματίση ιδέαν περι του πόσον δύσκολη είνε ή φρουρησις των ακτών. Μία ένω μοτία άπεκλείσθη μέσα στο φυλάκιο της από μια χειμω νιάτικη θύελλα, και ήναγκάσθη να πίνη λυωμένο χιόνι, γιατί δεν μπορούσε να βγῆ έξω να πάρη νερό. Μία άλλ η χρησιμοποιουσεν ως φυλάκι μια μικρή ποιμονικη καλυθα στημένη επάνω σε τροχούς, ή όποια βρίσκονταν στην άκρη ενός κρημνού, 100 μέτρα ύψηλά από τή θά λασσα. Η καλυθα αυτή ήταν πολύ κρύα, διότι εσχημα τίζοντο πολλά ρεύματα μέσα όταν φυσούσε άέρας. Ό ταν δε έβρεχε δυνατό, πρήγμα που γίνεται τον περι σότερο καιρό, ή έροχή έμπαινε μέσα. Επί δέκα έδα μάδες, τον χειμώνα του 1915 ή ένωμοτία αυτή έφρου ρησε επάνω σ'αυτό τον κρημνό και μόνον 7 νύχτες από τής 70, δεν έβρεχε, δεν έπεφτε χαλάζι, ή δεν χιόνιζε. Συχνά μάλιστα έπεσαν και χώματα από τον κρημνό και ένα έραδύ, όταν ή ένωμοτία επέστρεφε από τήν υ πηρεσία, δεν κατόρθωνε να βρῆ το μονοπάτι, διότι εί χεν εξαφανισθῆ από τα χώματα. Αι Γερμανικαι επιδρο μαι κατά τής ανατολικής ακτής απέδειξαν τήν αξίαν των Προσκοπων και υπό το πύρ του έχθρου. Είς το Χάρ τλσπουλ κατά τина επιδρομήν μία ένωμοτία συνειργάσθη με τούς πυροσθέτας, παρέχουσα πρώτας Βηθειας εις τούς τραυματίας και μεταφέρουσα αυτούς στα νοσοκο μεία. Τρεις δε Πρόσκοποι εφρονεύθησαν εν τή εκτελέσει του καθήκοντος. Είς το Σκάρμπορου, άλλοι Πρόσκοποι ετραυματίσθησαν. Είς το Χεϊνμπυ είχον υπηρεσία άκρι εώς στην ακτή τήν όποιαν οι Γερμανοι ήρχισαν να βομ βυρδίζουσι, οι περιπολούντες Πρόσκοποι, επέστρεψαν α μέσωσ για να αναφέρουσι ότι τα σύρματα τα όποια έφρου ρουν, είχον σπάσει, όλόκληρη δε ή ένωμοτία πήγε εις τή ακτοφυλακίον το όποιον εβομβεαρδίζετο, διαρκώς για να αναλάβῃ υπηρεσίαν ως άγγελιαφόρος, επειδή όμως εκεί δεν τούς εχρειάζοντο επέστρεψαν εις τα φυλάκια των. Αύτες εινα με λίγα λόγια ή υπη ρεσίες των Προσκοπων τές άκτάς τής Μεγάλης Βρει τανίας. Υπάρχουν όμως και πολλές άλλες σπουδαιότε ρες, ή όποιες θα γίνουσι γνωστές μόνον όταν τελιωθη ο πόλεμος. Έως τότε, οι Πρόσκοποι, θα φρουρούν, όπως φρουρούν από τήν αρχήν του πολέμου, καλοκαιρι και χειμώνα, μέρα και νύχτα υ'όλες τής καταγίδος και τες επιδρομές των έχθρων. Μερικαι άπ' αυτούς, έγρα ψαν και το μυθιστόρημα τής φρουρας των, στις έρημι κες αυτές ακτες.

«Πάντατε θα θυμώμαστε», γράφει ένας άπ' αυτούς, αιτες ώρες που φρουρούσαμε τή νύχτα που τότε ο νυχτε ρινός άνεμος φυσούσε άγρια μέσα στα έλη και: τότε τα άστρα ελαμπαν καθαρά στον ούρανό οι δε προβολείς του στόλου έρριχνον το φως τους άπ' εδω και άπ' εκεί.

« Η ώρα που προτίμασα να φυλάγω, ήταν από τας 3 έως τας 6 το πρωί. Όταν βγαίνα να παραλάβω, ή τον σκοτάδι, σιγά-σιγά όμως ένα είδος σταχτερό φάθ γινόταν, έπειτα άργότερα μια κόκκινη σφαίρα ο ήλιος άρχισε να ανεβαίνει από τη θάλασσα, ενώ στα χωράφια ήταν ξεπλωμένη μια πυκνή ομίχλη, ανάμεσα από την οποία τα κοπάδια έμοιαζαν με φαντάσματα.»

Ένας από τους άνιπορύλακας του Χουίτμπυ έλεγε ύστερα από μια γερμανική επίδρομή, ότι τόσο λίγο τους ένοιασε τούς Προσκοπούς, σαν να έρωιγχαν τὰ γερμανικά θωρηκτά φασολια και όχι οβίδες.

Με τέτοια γεννιότητα και αυταπάρνησι φυλάγουν οι Άγγλοι πρόσκοποι τις άκτες της πατρίδος των.

— ΟΙ ΡΟΥΜΑΝΟΙ

Κατά την υποχώρησιν του Ρουμανικού στρατού οι Ρουμάνοι Πρόσκοποι, εγκατέλειψαν τής εστίας των, για να μη παραμείνουν υπό τον ζυγό των κατακτητών και παρηκολούθησαν τον υποχωρούντα στρατόν τής πατρίδος των προσφέροντες διαφόρους υπηρεσίας, παρ' όλες τής στερήσεως τής οποίας υπέφεραν, Περί της 10 χιλιάδες εξ αυτών συγκεντρωθέντες στην γωνιά του ρουμανικού Κράτους ή οποία έμεινεν ελεύθερη, ανέλαβαν την καλύτεργειαν μεγάλης έκτάσεως γαιών, ή οποίας παρεχωρήθησαν εις αυτούς και τή διεξάγουν με μεγάλη επιμέλεια και επιτυχία, σαν παλιν καλλιέργηται.

— ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ

Οι Πρόσκοποι των Ήνωμένων Πολιτειών της Άμερικης οι οποίοι κατά τη στατιστική που δημοσιεύθη: στο φύλλο του περασμένου Δεκεμβρίου του περιοδικού «Σκόπια» επίσημου όργανου του Σώματος των, ανέρχονται σε 284, 138 με 12,204 άρχηγούς και 13,937 ύπαρχηγούς, από τη πρώτη μέρα που το Κράτος των κήρυξε τὸ πόλεμον τῆς Γερμανίας άρχισαν να παρέχουν σπουδαιότερες υπηρεσίες στο έθνος των. Όλες ανεξαιρέτως ή ομάδες κατὰ διαταγήν του Δ. Σ. έπεδόθησαν στη κηπουρική, με τὸ που γραμμα «Κάθε πρόσκοπος να τρέφει ένα στρατάτη» τὸ οτι κάθε ομάδα έχει τὸ άγροκόπιό της τὸ ὅποιον καλλιεργεί μωγάχη της. Όταν άργότερα ή κυβέρνησις των Ήνωμένων Πολιτειών εξήγησε τή βοήθειά των για τὴν εξέδουσι των όμολογιών των δύο «Δανείων τής Έλευθερίας» οι πρόσκοποι εγκατέλειψαν τὴν για μια εβδομάδα τούς κήπους των, κατεβύοντο να διαθέσουν τὴς όμολογίας με τὸση δὲ δραστηριότητα, έπιμονή και φιλοπονία ειοργάσθησαν ὡστε κατάρθωσαν να διεθέσουν όμολογίας άξιίας εκατόν δύο εκατομμυρίων δολλαρίων! Με τὸ κηρό θωμα αὐτὸ οι πρόσκοποι απέσπασαν τὰ έπίσημα συγγραφήματα και τοῦ προέδρου τής Αμερικανικῆς Δημοκρατίας κ. Ουίλσον και τοῦ ύπουργοῦ των Οικονομικῶν, 25, 000 δὲ εξ αυτών έλαβαν τὸ «Μετάλλιον των εν πολέμῳ υπηρεσιῶν», τὸ ὅπονον εἶχεν ὑποσχεθῆ ὁ έαυτοῦς σ' ὅσους θὰ διέθεταν περισσότερες από άξια όμολογίες. Η προθυμία που έδειξαν οι πρόσκοποι και ή δραστηριότης τὴν ὅποιαν ανέπτυξαν για τὴν εξέδουσιν των όμολογιών των δανείων ενεθάρρυναν τὴν Κυβέρνησι των Ήνω Πολιτειών να αναθέσῃ εις αὐτοὺς και άλλες σπουδαίς υπηρεσίας, ὡς π.χ. να κόψουν ξύλια από τὰ δῦνα κητὸ διαταγήν του ύπουργοῦ τής Γεωργίας, για να μη ξεθεύσῃται πετροκόβουσα, να μοιράζων στα σπίτια, τὰ έπισημα δελτία των ειδήσεων και πληροφοριών που εκδίδει κάθε μέρα τὴ «Επιτροπή ἐπ' των πολεμικῶν ειδήσεων» να επισύρουν τὴ προσοχή του κόσμου για να άγοράξῃ τὴ

«ένσημα τής πολεμικῆς προνομίας» που εξέδωρε ή Κυβέρνησις, να κάμη οικονομία σε διάφορα είδη, τὰ ὅποια ή Κυβέρνησις συστήνει να μη σπαταλῶνται και για πολλές άλλες υπηρεσίες τὴς ὅποιες με τὴν ἴδια πάντα προθυμία και φιλοπονία αναλαμβάνουν και διεξάγουν οι πρόσκοποι.

— ΗΜΕΙΣ ΔΕ ;

Και αὐτὰ μὲν κάμουν, οί άλλοι πρόσκοποι, υπηρετούντες ὅσο μπορούν τὴν Πατρίδα των αναλαμβάνοντες οληθαίηποτε υπηρεσία τὴν υποδειχθῆ. Οί Αμερικανοί προ πάντων τόσο πολλές και μεγάλας υπηρεσίας προσέφεραν και εξακολουθοῦν, να προσφέρουν και τόσο καλὰ ὡστε ὁ Πρόεδρος των Ήνωμ. Πολιτειών Ουίλσον επαναληθμῶνας συνειχάρι με θερμότητα ἐπιστολάς τὸν πρόεδρον του Αμερικανικού Προσκοπικοῦ Σώματος, ὁμολογῶν ὅτι αἱ υπηρεσίαι των Προσκοπων, εἶνε πολίτιμοι και προτρέπων ὅλους τούς πολίτας να ελθουν με βοήθειαν του Σώματος, εἴτε αναλαμβάνοντες τὴν άρχηγίαν προσκοπικῶν ομάδων, εἴτε παρέχοντες εις αὐτὸ ὄλιγην ὑποστήριξιν, διότι, ὡς λέγει ὁ βοηθῶν τὸ προσκοπικόν Σῶμα, βοηθεῖ αὐτὸ τὸ Έθνος, Αλλά και τὸ ἴδικόν μας Κράτος εὐρίσκειται εις εμπόλεμον κατάστασιν, και ἐπεμένω και ἡμεῖς οί Έλληνες πρόσκοποι εχομεν καθήκον να προσφέρωμεν τὰς υπηρεσίας μας εις τὴν αγωνιζομένην Πατρίδα εν τῷ μέτρῳ πάντοτε των δυναμειων μας: δὲν ὑπόχει ἀμφιβολία ὅτι δὲν θὰ βρισκεται κανείς Έλλην πρόσκοπος ὁ ὅποιος δὲν εἶνε έτοιμος να προσφέρει τὰς υπηρεσίας του εις τὴν Πατρίδα, όταν αὐτὴ θὰ τὰς ζητήσῃ. Τὸ Σῶμα των Έλλήνων Προσκοπων, εἶνε τὸ πρῶτον Προσκοπικόν Σῶμα, τὸ ὅποιον προσέφερον υπηρεσίας εις τὴν Πατρίδα ἐν καιρῷ πολέμου και τὸ ἴδικόν μας προάδειγμα του 1912 και 13 μιλῶνται σήμερα οί πρόσκοποι των άλλων εθνῶν, ἔως τὴν ἡ Σημαία του Σῶμα τὸς μας ἦταν ή μόνη προσκοπικῆ Σημαία στον κόσμο, που εἶχε κρεμασμένα επάνω της πολεμικά μετάλλια, γιατί — ἴσως να μὴν τὰ ξέρουν ὅλοι — από τὴ Σημαία του Σ. Ε. Π. κρέμονται και τὰ τρία αναμνηστικά μετάλλια, τὸ Βουλγαρικόν, τὸ Τουρκικόν και τοῦ Έρωθροῦ Στρατοῦ, αὐτὰ δὲ τότε που τὸ Σῶμα ἦταν ακόμη στὰς αρχάς τής ίδρύσεώς του, και οί Πρόσκοποι πολὺ ὀλίγοι, κατόρθωσε να προσφέρῃ ὅχι εἰκαταφρονήτους υπηρεσίας, δὲν ὑπόχει καμμία ἀμφιβολία, ὅτι τὴν του εἴμεθα περισσότερο και ξέρουμε πολὺ περισσότερα πράγματα, μπορούμε να προσφέρωμεν ἄκαμην μεγαλυτέρας υπηρεσίας στην αγαπητὴ μας Πατρίδα, όταν ελθῇ ή ὥρα, και ή ὥρα αὐτὴ δὲν θ' ἀργήσῃ ἴσως πολὺ ἀκόμη, πθανόν μάλιστα να ελθῇ και πρὸ γρήγορα ἀφ' ὅτι ἴσποθέτομε γι' αὐτὸ πρέπει να εἴμεθα έτοιμοι να παρουσιασθῆμε όταν μας ζητήσουν φυσικά, δὲν θὰ χρησιμοποιηθοῦν ὅλοι οί Πρόσκοποι, μόνον οί μεγαλύτεροι και αὐτοὶ ἀκόμη ὄχι ὑποχρεωτικῶς, θὰ εἶνε ελεύθερος ὁ καθένας να πρσφέρει, ἢ ὄχι, τὰς υπηρεσίας του, ἀλλὰ ποιὸς θὰ εἶνε ὁ Έλλην Πρόσκοπος ὁ ὅποιος δὲν θ' ἀπαντήσῃ «Παράν» ὅταν ή Πατρίς έχει ανάγκην από τὰς υπηρεσίας του; Ἐκτός φυσικά ἂν δὲν τὸν εἴ τρέπουν οί γονεῖς του, διότι κανένας δὲν θὰ γείνη δεκτὸς, ἂν δὲν έχει έγγραφον ἄδειαν προς τοῦτο από τούς γονεῖς του, τότε εἶνε δικαιολογημένος. Θὰ κακοφραθῇ καιὸς ἄλλο στοὺς μικροτέρους Προσκοπούς και θὰ λυπηθοῦν που δὲν θάχουν και αὐτοὶ τὴν τιμὴν να φωνασκῶν χρησίμαι στην Πατρίδα των, ἄς μὴ διάζωνται. Ὑπάρχουν, τόσο πολλοὶ τρόποι, γι' να υπηρετήσῃ κανείς τὴν Πατρίδα του, όταν θέλει ὡστε θὰ βρεθῇ κανένας και γι' αὐτοὺς.

«Ας εἴμεθα λοιπόν ὅλοι πάντοτε έτοιμοι.»

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΑΛΕΠΟΥΣ

ΝΑ ΦΑΝΗΤΕ ΑΞΙΟΙ

Στο προηγούμενο φύλλο του Περιδικού, είχατε κάμη γιοφωμιά με το «Μαύρο Λύκο», ο οποίος αν και Λύκος, δεν είναι όμως πολύ άγριος, γιατί όπως σας είπα ο ίδιος, πιο πολύ εύριάζει, παρά δαγκάνα· ο «Μαύρος Λύκος» σας μίλησε και για την άγγλική «Άσπρη Άλεπού», που που θυγεί σωρό της λαμπρές ιδέες.

Εγώ, είμαι άπολύτως η Έλληνική «Μαύρη Άλεπού» ή οποία δυστυχώς δεν έχει πάλι συχνά λαμπρές ιδέες δικές της, ξέρει όμως να δανείζεται της καλές ιδέες των άλλων, των ξένων επί το πλείστον, να τες ντύνη με ελληνικά ρούχα και κάποτε κάποτε και να τες τελειοποιή. Τώρα που συστήθηκα μονάχος μου, ελπίζω να κάμωμε καλή παρέα μαζί εγώ θα σας κουβεντιάζω τακτικά κάθε μέρα, σε κάθε φυλλάδιο του περιδικού καί θα σας λέγω καλά που σκέφθηκα, ή που δανείσθηκα από τους άλλους, έσως αν, έχετε να απαντήσετε είπατε σ' αυτά που θα λέγω ή αν σκεφθήτε τίποτε δικό σας, που θάταν καλό να γίνω, ή αν κάμετε τίποτε καλό στην ομάδα σας που θα μπορούσαν να το κάμουν και άλλες ομάδες, μπορείτε να μου γράψετε και να μου τ'α λέτε όλα αυτά καί να σ'α δέλετε, ή διαβουσιές μου είναι αυτή.

Σώμα Έλλήνων Προσκόπων για τη «Μαύρη Άλεπού»
Αυλακήτη 7 α' Αθήνας

Έτσι θα πέρνω άσφαλώς τα γράμματα σας και θα σας απαντώ στο άλλο φύλλο του περιδικού, μ' αυτό τον τρόπο θα μπορούμε να συζητήσουμε για όλα τα προσκοπικά ζητήματα, ενώθως και για ό,τι ενδιαφέρει όλους τους Προσκόπους εν γένει και την καθένα από σας ιδιαίτέρως, πρέπει όμως να με γράψετε να μη βιαστούμε· όσο πιο πολλοί από σας θα μου γράψουν, τόσο πιο πολλές ιδέες θα άκούμε και πιο πολλά πράγματα θα έχουμε να συζητήσουμε· είμαι περιέργως να δω, πόσοι προσκόποι θα μου γράψουν, ως που να βγῆ το άλλο φύλλο του περιδικού.

Θα διαβάσετε θέματα στην προηγούμενες σελίδες πώς οι Άγγλοι Προσκόποι υπηρετούν την Πατρίδα των, άκούσατε πως περιγράφει ο Μπίδον Πάουελ μια έπιθεώρηση που έκαμε σ' ένα φυλάκιο Νεοπροσκόπων, απ' αυτούς που φυλάγουν τας άντρες.

«Ψηλά στο λόφο, σε μέρος από το οποίον φαίνεται όλη ή θάλασσα, ήταν μια μικρή άσπρη καλυβίτσα και δίπλα σ' αυτή, κυμάτιζε από την άκρα επάνω σ' ένα ιστό ή ψηρή σκεπτική σημαία.

«Όκει έβρεξα μια ένωμοσία Ναυτοπροσκόπων· οι οποίοι με τα άσπρα τικουράκια της κωνάς φαίνεσαι, τους άνοικτοί κωνού χρωματός λαιμοδέτες των άσπρα κρεβάτια του λαιμού, τα κοντά και ά παντολανάκια και το σπολιαιότερον, με τα κούδω γυαλισμένα παπούτσια των, έμειναν σάν ζωγραφιστές.

Έπιθεώρησα έστηρούμενος από τον ένωμοτάρχη των όλο το φυλάκιο, το οποίον άποτελείτο από το δωμάτιο που κάθονταν οι Προσκόποι μέσ' στο οποίον ήταν και το μαγαζιό— κάθε πρόσκοπος με την σειρά έκαμε τον μάγειρα επί μια βδομάδα— και από τον κοιτώνα εις τον οποίον έπλησαν στρώματα για όλους, εκτός δύο, διότι δύο είναι πάντοτε της υπηρεσίας την νύκτα και γι' αυτό δεν έχουν άνάγκη από κρεβάτι· το πύτωμα του φυλακίου, το οποίον

ήταν καθαρότατο και φαίνονταν σάν κωνούρη, το είχα κίεμη οι ίδιοι οι πρόσκοποι, από σανίδια τα οποία είχε ρίξει ή θάλασσα στην άντη και τα οποία προήρχοντο από κάποιο ναυαγισμένο πλοίο, πλάγι στο φυλάκιο υπήρχον ένα μικρό άνθρακίσι και δίπλα σ' αυτό, ένας πλουσιοπαραμύνης λαχανόκηπος. Μέσα στο διελίο Διχαρίσεως, το οποίον κοστίζει ο ένωμοτάρχης, όλοι οι λογαριασμοί ήταν γραμμένοι με προσοχή και επιμέλεια και έδλεπε κανείς άμέσως, πόσο φαγητό άγοράζεται κάθε μέρα, τί αξίας είναι τα καθημερινώς άγοραζόμενα και τί οικονομίας κάμει κάθε δωμάδα ή ένωμοσία, από το μισθό που δίδει το Κράτος κάθε μέρα σε κάθε πρόσκοπο, μερικοί πρόσκοποι, έχουν και άλλες μεγάλες οικονομίες.

«Κατόπιν έπιθεώρησα το «Ήμερολόγιον» του φυλακίου μέσα στο οποίον ήταν καθ'απογραμμένες με πολλή τάξη, όλες η υπηρεσίες που κάμνει ή ένωμοσία αυτή κάθε μέρα, δηλαδή τα πλοία που είδε να περνούν, ή κατορθώσεις που είχαν τα πλοία αυτά και ή άπόστασις εις την οποίαν περθεύον από τις άντες, τα ρώτα τα οποία έδλεπει την νύκτα, τα άεροπλοία και άεροπλάνα με τα κατορθώματα τα οποία έκαμαν, τα σήηα τα οποία έπιστηρίθη, δια να σβύσουν τα ρώτα των, οι άνθρωποι τους άπειρους έσταμάτησαν για να τους ζητήσει τας άδείας των, ή πληρωμένη τορπιλλη την οποίαν είχαν εκδράση ή θάλασσα στην άντη, το πτώμα ενός πνιγμένου που έβρεξε και εν γένει, όλα όσα καθημερινώς κάμουν οι πρόσκοποι αυτοί.

«Κάθε νύχτα, δύο έξ αυτών άνηγαίνον την άντη και περβάνουν συγγρόνως άντιγράφον των κατά την ημέραν, συμβάτων, εις το πλησιέστερον φυλάκιο, από το οποίον πίναν άλλα πρόσκοποι, ματαφέρουν μαζί με το δικό των, εις το παρακίτω και κεινοτρόπως, έως το πρωί, όλα τα άναγκαία όλων των φυλακίων συγκεντρώνονται εις το γραφείον του Έπιθεωρητού των άντων της περιφερείας.

Η υπηρεσία αυτή των προσκόπων, ήρχισαν εύθύς από την άρχήν του πολέμου και έκτοτε έξασκωλυθεί τακτικώς πατα.

Αυτά είδαν ο στρατηγός στην έπιθεώρησι που έκαμε και έμεινα κενθουσιασμένος.

Συν αυτό το φυλάκιο, υπάρχουν εκατοντάδες άλλολήρησες άλλων, εις τα οποία οι πρόσκοποι εργάζονται νύχτα και μέρα, υπηρετούντες την πατρίδα των, με τόση δέ προθυμία και δραστηριότητα έκτελοει την υπηρεσίαν και τόσον καλώς σηματοσηλογραφητάι εγιναιαν με τη καθημερινή έξέσκηση ώστε το Άγγλικόν ναυαρχείον έξήγησε και πήρε πολλούς έξ αυτών, για την υπηρεσία του Σκόλου διότι τα παιδιά αυτά, έμαθαν να μαγειρεύουν, να διορθώνουν οι ίδιοι τα ρεζιματά των, να προσέχουν να μην άρρωστούν και να επιτηρούν τας άντας τούτων καλώς, όσον και οι έξ έπαγγελίατες άντρούλακες.

Το σπουδαιότερον όμως απ' όλα, είναι ότι τα παιδιά αυτά άπέδειξαν, ότι σάν έλληνικά πρόσκοποι είναι αξίως εμπιστοσύνης διότι έκτελούν τας υπηρεσίες που ανέλαβαν, τα κτινότερα και μέρα και νύχτα και όταν έβρεξε και χιονίζει είτε υπάρχει άξιοματικός πρὸς επέλευσίν των είτε όχι. Κατό τούτο λιχιδώς διαφέρει ο έλληνικός πρόσκοπος από τα άλλα παιδιά· κατά το ότι είναι αξίως εμπιστοσύνης.

μπορεί δηλαδή κανείς να τού αναθέσει μιὰ υπηρεσία με τὴν «ἀεθλιότητα» ὅτι θὰ τὴν κάνει ὅσο καλύτερα μπορεῖ. πρὸ ὅλων τῶν δυσκολιών καὶ τῶν ἐμποδίων, τὰ ὁποῖα ἤμπο- ρεῖ νὰ παρουσιασθοῦν καὶ χωρὶς νὰ ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ τὸν ἐπιβλέπουν, καὶ τοῦτο, διότι ὁ πρόσκοπος γνωρίζει π- πολλὸ καλὰ τί θὰ πῆ «καθῆκον» καὶ ἔχει ἀνάλαβη διὰ τοῦ ὄρον, τὴν ὁποῖον εἶδωσε τὴν ὑποχρέωσιν, «νὰ κάνει πάν- τως καὶ εἰς κάθε περίστασιν τὸ καθῆκον του, με θυσίαν καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς του.» ἂν προσπαθήσωμε λοιπὸν κι' ἡ- μεῖς παιδιὰ οἱ Ἕλληνες πρόσκοποι, νὰ γίνωμε ἐξίσου ἀ- ξίαι ἐμπιστοσύνης καὶ ἀληθινὰ Πρόσκοποι, ὅπως οἱ Ἄγ- γλοι καὶ ἡ δὲ καὶ μας Πατρίδα εὐρίσκειται σήμερα εἰς ἐμ- πόλεμον κατάστασιν καὶ θὰ καλέσῃ πολλὴ βοήθεια διὰ τὰ παιδιὰ τῆς, νὰ ὑπερασπίσων τὴν τιμὴν τῆς. Οἱ Πρόσκοποι εἶνε πολλοὶ μικροὶ ἄνθρωποι, γιὰ νὰ ἔχουν τὴν τιμὴν νὰ ὑπε- ρασπίσων τὴν Πατρίδα, με τὸ τούρκει στὰ χεῖρα μπο- ροῦν ὅμως νὰ τὴν ὑπερετήσωσιν κατὰ πολλοὺς ἄλλους τρό- πους, καὶ δὲν ἔχω κειμιά ἀκατολμία, ὅτι ὅλοι εἶνε, πρὸ- θυμοὶ καὶ ἔσονται νὰ τὸ κάνουν, εὐθύς ὡς εἰδοποιηθῶσιν. Καὶ δὲν ὀ' ἀργήσω νὰ εἰδοποιηθῶσιν, γιατί οἱ Πρόσκοποι ποῖται ποῖται: ὅπ' ὅλους τοὺς ἄλλους νὰ σπουδάζων νὰ προσφέρων τὰς ὑπηρεσίας των, στὴν Πατρίδα.

ἴσως νὰ μὴν εἰδοποιηθῶσιν, ὅλοι ἀνεξαιρέτως, γιατί πι- θανὸν στὴν ἀρχὴ νὰ χρησιμοποιοῦν μόνον οἱ μεγαλύτε- ροι, γιὰ ὁρισμένους ὑπηρεσίας, ἀπὸ ὅμως δὲν σημαίνει δι- ὅτι καὶ χωρὶς νὰ ἐκτελεθῇ κανεὶς ὁρισμένη ὑπηρεσία, μπορεῖ νὰ βοηθῇ τὴν Πατρίδα του κατὰ πολλοὺς καὶ διχο- γόρους τρόπους. ἄρκει νὰ πύλη καὶ ἐπειδὴ ὅλοι οἱ Πρό- σκοποι φυσικὰ θὰ θέλουν, τὸ Σῶμα θὰ ὑποδείξῃ, κάθε- τότῳ, πῶς θὰ μποροῦν οἱ Πρόσκοποι νὰ φαίνωνται χρήσι- μοὶ στὴν ἀγωνιζομένη Πατρίδα.

Ὅλοι σας ὅμως παιδιὰ, ἀνεξαιρέτως, ἀλλὰ πρὸ πάν- των ἐκεῖνοι, ποὺ θὰ ἀναλάβουν ὑπηρεσία, εἶνε πράγματι νὰ ἔχετε πάντα στὸ νοῦ σας, νὰ φανῆτε ἀξιοὶ τῆς ἐμ- πιστοσύνης ποὺ θὰ δοῖξῃ σὲ σᾶς ἡ Πατρίδα, μόνον κατ' αὐτὸν τρόπο θὰ ἀπεδείξετε, ὅτι εἶσθε ἀληθινὸι Πρόσκοποι, γιὰ τοὺς ὁποίους μπορεῖ νὰ κρυφάται τὸ Σῶμα καὶ νὰ εἶνε περήφανη ἡ Πατρίδα ποὺ σᾶς ἔχει παιδιὰ τῆς.

Η

Κάθε Ἀρχηγὸς ἢ Πρόσκοπος, ἤμπορεῖ νὰ ἀποστείλλῃ εἰς τὸ Περιοδικὸν πληροφορίας, χρησίμους γνώσεις, ἀνέκ- θετα, διηγήματα, ἀνέκδοτα καὶ ὅτι ὅποτε ἄλλο κατέλλη- λον πρὸς δημοσίευσιν, πάντοτε ὅμως, με τὴν ὑπογραφήν των.

Οἱ σταλλόντες μεταφράσεις, πρέπει νὰ ἀναφέρουν καὶ τὸ πρωτότυπον ἀπὸ τὸ ὁποῖον μεταφράσων. Κάθε ἐγγρα- φὴ ἀφορῶν τὴν σύνταξιν, διαχείρισιν ἢ διακοσμητικὴν τοῦ περιοδικοῦ, πρέπει νὰ διευθύνεται ὡς ἑξῆς:

«Σῶμα Ἑλλήνων Πρόσκοπων, Διεύθυνον Περιοδικῆ ὁ- ρὰς Ἀσκαθίου 7 α' Ἀθήνας».

..

Ἀντίτυπα τῶν πραγματοποιμένων φύλλων τοῦ Περιο- δικοῦ πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Σώματος Ἀσκαθίου 7 α' Ἀθήνας).

ΧΡΥΣΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Κάτω ἀπὸ τὸν τίτλον αὐτόν, θὰ δημοσιεύωνται σὲ κάθε φύλλο τοῦ περιοδικοῦ, ἡ ἐξαιρετικῶς κα- λὰς πράξεις τῶν Πρόσκοπων, τῆς ὁποῖας θὰ ἀνα- φέρων οἱ Ἑταροὶ τῶν Ὁμάδων. Στὸ τέλος τοῦ χρόνου, θὰ μαζευθοῦν ὅλες ἡ Χρυσὲς Σελίδες καὶ θὰ ἀπετελέσωσιν τὸ «Χρυσὸ Βιβλίον τοῦ Σ. Ε. Π.». Ἀπὸ τοὺς Προσκότους ἐξαρτᾶ- ται, νὰ ἔχῃ κάθε φύλλο τοῦ περιοδικοῦ τὴν χρυσὴν του σελίδα, ὅσο δὲ πὸ πολλὰς σελίδες θάχῃ τὸ Χρυσὸ Βιβλίον, τόσο πὸ περήφανος θάνα, τὸ Σῶμα γιὰ τοὺς Πρόσκοπους του. Ἐλπίζω λοιπὸν, καθεὶν νὰ μὴ μείνῃ κανεὶς, πρὶν νὰ μὴ δῇ τοῦλάχιστον μιὰ φορὰ τὸ χρόνο γραμμίσω τὸ ὄνομά του σὲ μιὰ Χρυσὴ Σελίδα.

Ὁ Πρόσκοπος εἶνε πάντοτε ἔ- τειμος νὰ βοηθῇ πάντας καὶ νὰ κάμῃ εἰς πάντα περίστασιν τὸ καθῆκόν του. (2ον ἀρθρ. τοῦ Νόμου τῶν Πρόσκοπων)

ΑΘΗΝΩΝ.— Κατὰ τὴν μεγάλη βραχί τῆς 29 Νο- εμβρίου, κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχε πλημμυρίσει ἡ ὁδὸς Πα- ρισίως, ὁ Πρόσκοπος τῆς 8ης ὁμάδος Ἀττικοδωριώτης Ἀρώνης Θεοδ., εἶδων μιὰ γυναῖκα ποὺ βαστούσε στὴν ἀγκυλιά τῆς καὶ τὸ παιδιὰν τῆς, νὰ τὴν παρασύρουν τὰ νερὰ καὶ νὰ κινδυνεύῃ, ἔτρεξαν ἀμέσως εἰς βοήθειάν τῆς καὶ τὴν πέρασε ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ δρόμου σώσας αὐτὴν ἀπὸ ἐξέαιον σχεδὸν κίνδυνον.

ΑΡΕΣΒΟΥ.— Περὶ τὰ τέλη Νοεμβρίου, οἱ Πρόσκοποι τῆς 1ης ὁμάδος Λέσβου Παπαδέλης καὶ Πισουλῆς ἐ- πιστρέποντες ἀπὸ περίπατο εἶδαν παράξενον καπνὸν νὰ ἐγαίνῃ ἀπὸ τὰ παράθυρα ἐνὸς ἐργοστασίου ποὺ βρισκε- ται κοντὰ στὴς Θέρμας Κουρτζῆ, πλησίον τῆς πόλεως Μιτυλήνης, ὑποπτευθέντες πυρκαϊάν σφάλωσιν στὰ πο- ράθρα γιὰ νὰ θεβαίνωσιν. Ἐπειδὴ ὅμως κανένας δὲν ἐφαίνετο μέσα στὸ ἐργοστάσιο, ὁ δὲ καπνὸς ἐπλήθυνε, ἀδοκίμαστον νὰ ἀνοίξουν τὴν πόρταν τῆς βρήκαν ὅμως κλειδωμένην τότε ἐπείρασαν καὶ βρήκαν τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐργοστασίου καὶ ὅταν ἀνοίξε ἡ πόρτα, εἶδαν πράγματι ὅλοι ὅτι ἐπρόκειτο περὶ πυρκαϊῆς καὶ ἐφρόντισαν καὶ τὴν ἐσβύσαν. Ταιουτοτρόπως εἰ δύο αὐτοὶ Πρόσκοποι με- τὴν παρατηρητικότητά καὶ τὴν ταχείαν ἐνέργειάν των, ἔσωσαν τὸ ἐργοστάσιο.

ΣΥΡΟΥ.— Τὴν 25 Ὀκτωβρίου, οἱ Πρόσκοποι Στὰ ματελιῆς καὶ Κοντοκώστας ἔσωσαν δύο νουκίαισ, τὰς ὁποῖας παρέσυραν τὰ νερὰ, τὰ ὁποῖα, ἐνεκα τῆς σφοδρῆς τάτης βροχῆς, εἶχαν πλημμυρίσει τοὺς δρόμους, τὰς ἐ- φροτίθησαν εἰς τὴν ράχιν των καὶ τὰς ἀπέφεραν ἀπὸ κίνδυνον τῶν Πρόσκοπων ὅπου τὰς ἐπεριεπέτησαν, διότι ἡ μιὰ ἐξ αὐτῶν, ἡ ὁποῖα ἦτο ἐξοχιστάτα ἔσων, εἶχε κί- πτωθεῖσιν ἐν τῷ μεταῶ.

Τὸν Δεκεμβρίον οἱ Πρόσκοποι Μπουμπῆς Μ. καὶ Σαν- θάκης Α. βρήκαν στὸ δρόμον μιὰ γρηθὴ ἀποθωμισμένην ἀπὸ τὴν θελιοθύμωσαν τὴν σήκωσιν καὶ τὴν μεταφέρων σκεπαστὸν στὴν οἰκίαν τῆς, τὸ ὁποῖον ἦτο μισὴ ὥρα μακρὰ. Κατὰ τὴν ἰδίαν τῆσιν, ἐντόγησαν εἰς ὁμοίως περιστά- σεις καὶ οἱ Πρόσκοποι Κουντουράκης, Σταυρίδης, Πι- λουτζῆς, Κατωλάς, Βονιέρης, Αἰθιόνης καὶ Λιθῆ- ρῆς.

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΕΧΝΗΤΗΣ ΑΝΑΠΝΟΗΣ

A. ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΒΟΗΘΕΙΑ ΕΙΣ ΠΝΙΓΝΟΜΕΝΟΝ

Ο πνιγόμενος απθνήσκει εξ ασφυξίας. Οιαδήποτε αίτια, η οποία θα εμπέδιση επί τινα καιρόν, την άξυγόνωσιν του αίματος, φέρει ασφυξίαν.

Είς τόν πνιγόμενον, αίτια είναι: τὸ ὕδωρ, τὸ ὑπὸ τὴν εἰσόδῳ χεται εἰς τὰ ἀνατριψιμὰ του ὄργανα καὶ ἐμποδίζει τὴν εἰσόδον εἰς τοὺς πνεύμονας τοῦ ἀέρος τῆς ἀτμοσφαιρας ἐν τῷ ὅτι ἐπιερέχεται: τὸ ἀναγκάζειν διὰ τὸν ἄνθρωπον, ὄξυγόνον.

Κατὰ τὴν ασφυξίαν, παύει ἡ ἀνάπνοή, ἡ καρδία κτεπε ἀσπνέστατα καὶ τὸ δέγμα γίνεται ἐρυθροκύανον.

Διὰ τὰ βοηθήσωμεν λοιπὸν τὸν πνιγόμενον, πρέπει πρῶτον ν' ἀπομακρύνωμεν τὴν αἰτίαν, δηλ. ν' ἀνασύρωμεν αὐτὸν ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ κατὰ τὴν νὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἐπαναφέρωμεν τὴν ἀνάπνοήν.

α') Τὸν πνιγόμενον ἀνασύρωμεν, ἐκ τοῦ ὕδατος κατὰ πολλοὺς τρόπους, ἐξ ὧν πρακτικώτερος εἶνε ἡ σύλληψις αὐτοῦ ὑπὸ πεπειρωμένου κολυμβητοῦ ἐκ τῆς μασχάλης καὶ ἐλακσιμῶς αὐτοῦ ἐκ τῶν γούτων, καθ' ὅν τρόπον περιστάνει: ἡ εἰκὼν I. Ἐάν ὁ ριφθεὶς εἰς τὸ ὕδωρ πρὸς σωτηρίαν τοῦ πνιγόμενου, ἡ ἀπειρίας συλλάβῃ αὐτὸν ἀπ' ἐμπρός, κινδυνεύει: νὰ συγκαταβυθισθῆ μετὰ τοῦ πνιγόμενου, διότι οὗτος σιγήθως πρὸς κολλῶται ἐπ' αὐτοῦ καὶ δεσμεύει τὴν ἐλευθερίαν, τῶν κινήσεων του. Ἀφοῦ ἐξαγάγωμεν αὐτὸν, βοηθήσωμεν τὴν ἐξόδον τοῦ ὕδατος ἀπὸ τὰ ἀναπνευστικὰ του ὄργανα, σὺν δι' ἀναρτήσεως ἐκ τῶν ποδῶν, ἀλλὰ κατακλίροντες αὐτὸν κρηνῆ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ κτεπάντες αὐτὸν ἐλαφρῶς ἐπὶ τῶν γούτων (εἰκὼν II).

Καθαρίζομεν συγχρόνως ρώθωνας, στόμα καὶ φάρυγγα μετὰ τὸν δάκτυλον ἀπὸ τὰ πηλῶν ἐν αὐτοῖς ἢ πύροντα ξένα σώματα, ὡς φύκια, ἄμμοι, καὶ καθ' ἣν περιπτώσιν διὰ διεγερτικῶν, μέσων ὁμοίων πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἐφασιάζομεν κατὰ τὴν λιποθυμίαν, καὶ τὰ ὅποια ἀναφέρονται μεν κατωτέρω, δὲν ρνέρογεται ὁ παθὼν προσβαίνομεν ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν τῆς τεχνητῆς ἀναπνοῆς.

β') Τεχνητὴ ἀναπνοή. Ἐξ ὅλων τῶν χρησιμοποιουμένων τρόπων πρὸς ἐνέργειαν αὐτῆς, ἐκκολώτερος καὶ ἀποτελεσματικώτερος εἶνε ὁ ἔξῃς:

1) Ἀφοῦ χαλαρώσωμεν, ἢ μᾶλλον ἀφαιρέσωμεν ὅλα τὰ πιέζοντα τὸν πάσχοντα μέρη τῶν ἐνδυμάτων (περιλαίμια, λωρία κλπ.) τα ποθετοῦμεν αὐτὸν ὑπτίον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἢ ἐπὶ τινος τραπέζης, φρονάζοντες νὰ θέσωμεν ὑπὸ τὰ πόδια προσημαφάλαρον ἢ περιτυλιγμένον τὸν ἐπελδύτην αὐτοῦ, καθ' ἣν περιστῆ ἡ εἰκὼν II.

2) Λαμβάνομεν τοὺς θωρακίονας τοῦ πάσχοντος: κάτοθεν καὶ ἐκπίνοντες τούτους, διαστειροῦμεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἕως οὗ δυνθῶσιν νὰ ἀπῶνται ἀλλήλων κρατοῦμεν δὲ αὐτοὺς εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἐπὶ 3 δευτερόλεπτα. Εἰκὼν III). Τοιαυτοτρόπως, διαστελλομένου τοῦ θώρακος, εἰσέρχεται εἰς τοὺς πνεύμονας ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ. Ἡ ἐνέργεια

αὕτη καλεῖται τεχνητὴ εἰσπνοή (A' χρόνος).

Κατόπιν, ἐξακολουθοῦντες νὰ κρατῶμεν τοὺς θωρακίονας, καταβιδάζομεν αὐτοὺς ἡρέμα πρὸς τὰ πλάγια τοῦ θώρακος, συμπέζομεν διὰ σταθερῶς μὲν, ἀλλὰ προσεκτικῆς κινήσεως δι' αὐτῶν τὰς πλευράς, ἐπὶ 3 δευτερόλεπτα. Εἰκὼν IV). Διὰ τῆς ἐνεργείας ἡμῶν ταύτης, συστελλομένου τοῦ θώρακος, ἐξέρχεται τὸν πνευμόνων, ὁ ἀήρ. Τὴν ἐνέργειαν ταύτην ὀνομάζομεν τεχνητὴν ἐκπνοήν (B' χρόνος).

Αἱ κινήσεις αὗται δὲν θὰ γίνονται ταχέως, ἀλλὰ ἡρέμα καὶ 16—18κις κατὰ πρῶτον, λεπτόν, διότι ταῦτα εἶνε καὶ αἱ φυσιολογικῆ ἀναπνοῆ τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπίσης δέον νὰ ἐξακολουθῶμεν μετὰ μεγάλην ὑπομονὴν καὶ ἐπὶ πολλῶν χρόνων, διότι ἐνίστε παρέρχονται πολλὰ ὄρα, πρὶν ἢ ἀνακτηθῆ ἡ φυσιολογικὴ ἀναπνοή.

B. ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΚΛΘ' ΑΣ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ Η ΤΕΧΝΗΤΗ ΑΝΑΠΝΟΗ

Ἐπειδὴ ἡ τεχνητὴ ἀναπνοή παριστᾷ τὸ κριώτερον μέσον σωτηρίας ἐπὶ πολλῶν ἄλλων ἀτυχημάτων, ἐφ' ὧν ἡ ἐγκαιρὸς ταύτης ἐφαρμογή, ἔχει μεγάλην σημασίαν διὰ τὴν ζωὴν τοῦ παθόντος, ἀναγκαζόμεθα ν' ἀταριθμήσωμεν ἐνταῦθα ὅλας τὰς τοιαύτας περιπτώσεις.

α') Αἰτίαι πνιγῆς.—Τὰ φαινόμενα αὐτῆς εἶνε: Ἄπῳλα τῆς συνειδήσεως, ὀχρότης τοῦ προσώπου καὶ τῶν χειρῶν, καὶ ἀνομιαζία τῆς ἀναπνοῆς, ἥτις ἐνίστε διακρίτται ἐξ ὀλοκλήρου.

Θεραπευτικὰ μέσα:

1) Ἡ ὀριζοντία τοποθέτησις τοῦ λιποθύμου, τοῦ ἀπῳου ἢ κεφαλῆ πρέπει νὰ κείται πρὸς τὰ κάτω (δηλ. χαμηλότερα ἀπὸ τὸ ἐπίπεδον τοῦ λοιποῦ σώματος.)

2) Ἡ χαλάρωσις τῶν πιέζοντων ἐνδυμάτων.

3) Ἡ εἰσπνοή καθαροῦ ἀέρος.

4) Τὰ διεγερτικὰ. Ὁ ραντισμὸς ἢ τὸ πλάσιμον τοῦ προσώπου διὰ πηγροῦ ὕδατος ἕξουσι, ὕδατος, κολωνίας κλπ. Ἡ ἐπιβολὴ τοῦ δέγματος διὰ ξηροῦ καὶ τραχέος ὑφάσματος καὶ ἡ παροχὴ ὀσφραντησίων ἐρεθιστικῶν οὐσιῶν, αἰ

μονίας ή αγγλικού άμμοβιακού έλατος.

5) Τά άναμφικτά ποτά, τά όποία δίδονται μόνον μετά την άνάκτησιν τής συνειδήσεως.

6) 'Η τεχνητή άναπνοή έν περιπτώσει διακοπής τής φυσιολογικής τοιαύτης.

6') 'Ασφυξία έξ άπαυχομοού και στραγγαλισμού.

Θεραπευτικά μέσα είνε: 'Απομάκρυνσις του περισίγγου τος ή συμπίεστος τόν λαμόν άντικειμένον, διάνοξις τών ένδερμάτων και τεχνητή άναπνοή.

γ') Πνιγμοί, όπότε λαμβάνομεν τά λεπτομερώς τε εγγραφέντα άναίτερω μέτρα προς διάσωσιν.

δ') 'Ασφυξία έξ διεσόδσεως ξένων σωμάτων εις τάς άναπνευστικάς όδους (πνιγμοή.) 'Η εις τά άναπνευστικά όργανα διεσόδσεως ξένων σωμάτων, συνεπάγεται έσται ότε τόν θάνατον. 'Οθεν, πρέπει να προβαίνωμεν άπαισιγμεί εις την παρεχθήν βοήθειαν ή ής ίσυνίσταται εις τά εξής:

Πρέπει παραχρημα να θέσωμεν ελαφρώς κεικαμμένον τόν δείκτην τής δεξιάς χειρός εις τόν φάρυγγα του παθόντος, όπως εκβάλωμεν ή χαλαρώσωμεν τό ξένον σώμα. 'Ο έν τήθεσ προερχόμενος έρεθισμός, δύναται να προκαλέσιν τόν έμετον, δι' ού συχνάκις εκπέμπονται τά εις τόν φάρυγγα διεσώδοντα ξένα σώματα. 'Εν ή όμως περιπτώσει τό ξένον σώμα έξε: εισέληθι βαθύτερον, πρέπει να συμπίεζωμεν τό στήθος και την κοιλίαν του πάσχοντος, προς τινά παραστάδα ή προς τινά κώλυτον και να εκλήττωμεν ίσχυρώς διά βραχείων κτυπημάτων την ώμοπλάτην αυτού. 'Εν

τρίτοις, δεν πρέπει να έμμένωμεν επί μακρόν χρόνον εις τάς άποπείρας τάςτας. 'Αλλά να κολώμεν έσπευμένως τόν ίατρόν. 'Εάν τυχόν μετά την έξαγωγήν του ξένου σώματος, επέληθι λιποθυμία, συνεπείρ του έν τώ αίματι σισ σωρευθέντος άνθρακικού όξέος, πρέπει να διενεργώμεν την τεχνητήν άναπνοήν.

ε') 'Ασφυξία έξ εισπνοής άνθρακικού όξέος. 'Εν τούτῃ περιπτώσει, δέον να λαμβάνωνται άκριβώς τά κατὰ μέτρα οία και εις τάς βαρείας λιποθυμίας.

στ') 'Απώλεια τής συνειδήσεως συνεπείρ εισπνοής δηλητηριωδών αερίων (όξειδίου άνθρακος, φωταερίου κ.λ.) 'Ο εκτελών χρέη νοσηκόμου πρέπει πρό πάντος να προσέξη, ίνα μή γίνη αυτός θύμα τών δηλητηριωδών αερίων. Πρό τής εισόδου δηλ. εις τόν πεπληρωμένον δηλητηριώδους πνός αερίου χώρον (προκειμένον περί φωταερίου ούδέποτε πρέπει να εισερχόμεθα με άνημίεσον φως.) δέον να είσπνέωμεν ίσχυρώς είτα δέ να θέσωμεν πρό τής ούνοσ και του στόματος βεβρεγμένον σπάγγον, ή ύγρον τεμάχιον ύπόστατος, νίφινωμεν άνοιχτήν την θύραν, είσοο μώντες δέ εις τό μεμελισμένον δωμάτιον, να θραύωμεν τάς τέλους τών παραθύρων. Μόνον δ'όταν αερισθ ή όπως δήποτε τό δωμάτιον, πρέπει να προβαίνωμεν εις την διάσωσιν του άσφυκτιώντος, ή τής συνίσταται εις την λήθην τών αυτών μέτρων, άτινα λαμβάνονται έν περιπτώσει λιποθυμίου.

Ε. ΛΑΜΠΙΑΛΑΡΙΟΣ

Τμηματάρχης τής Σχολικής 'Υπηρεσίας

ΦΥΛΑΚΕΣ ΓΡΗΓΟΡΕΙ ΕΙ ΕΙΤΕ !

(Μηνιαία συνομιλία με τόν Μαύρον Λύκον)

Πολλοί πρόσκοποι, δεν φροντίζουν, να μάθουν ένα από τά σπουδαιότερα πράγματα, που πρέπει να ξέρη ο πρόσκοπος, πώς να κατασθώνη δηλ. να έχη όλας τάς άναγκαίους του στο στρατόπεδο, χωρίς να κουβαλά μαζί του, πολλά πράγματα και όμως, να'αυτό άκριβώς στρατοπεδεύομε τό καλοκαίρι. Στο στρατόπεδο, πάντοτε σχεδόν μπορεί να διακρινη κανείς τούς άρχαίους, τά παιδιά δηλ. που πρώτη φορά στρατοπεδεύουν κουβαλούν μαζί των ένα σωρό πράγματα, τά όποία διόλου δεν θά τούς χρειασθών στο στρατόπεδο, από τά όποία κατά πάσαν πιθανότητα θά χάσουν τά μισά τολάχιστον, έξε που να γυρίσουν στο σπίτι τους. Οι παλαιοί πρόσκοποι όμως, δεν φέρουν μαζί τους ήλλά πράγματα, γιατί ξέρουν να κατασκευάζουν μόνοι τους ό,τι τούς χρειάζεται: όταν βρίσκονται στο βουνό, ή στο δάσος, είδα πολλούς νεοσυλλέκτους, να φέρουν στο στρατόπεδο ύποστηρίγματα για τό κεφάλι, ή λαστιγένια προσκέφαλα που γεμίζουν με άερον, και ένα σωρό άλλα πράγματα τά όποία ένόμιζαν ότι θό τούς έχρησίμευαν για να κοιμηθούν μέσα στη σκηνή έξέ: σου άναπνευστικά, όπως και στο κρεββάτι των στο σπίτι και όμως αυτοί άκριβώς δεν μπορούσαν να κλείσουν μάτι κάμποσες βραδιές στην αρχή.

Αλλά να μπόρης να κοιμηθής, πρέπει να ξέρης πώς να κοιμηθής μέσα στη σκηνή. Τό πρώτο πράγμα που πρέπει να διαχθούν και να καταλάβουν οι νεαροί μαθητευόμενοι, είναι ότι τη νύχτα πρέπει ο πρόσκοπος να κοιμάται και όχι να κουβεντάξη με τίθ διπλανό του. 'Επειτ' άρ' αυτό πρέπει να διδαχθούν, ότι με κλαδιά και με λίγο σπάγγο, (κατ' ή πρόσκοπος δεν πρέπει να σηκώνη στο στρατόπεδο χωρίς να έχη πολύ σπάγγο μαζί του) μπορεί κανείς να κατασκευάση ένα

πρώτης τάξεως κρεββάτι, καλλίτερο από τού σπητιού του και ότι άν δεν έχη καιρό να κατασκευάση κρεββάτι, άρκεί να σκάψη στη γή ένα μικρό λάκκο για ένα χώρο ή γόφο του, ή κεί που θά κειμηθ ή και θά είναι έξίσον άναπνευστικά κατά γής, όπως και στο κρεββάτι. Πρέπει να διδαχθ ή επίσης, ότι είναι πολύ καλλίτερο να έχη πολλά σκεπάσματα από κά τω παρά από πάνω. Γιατί άν αισθάνεται κανείς τόν έαυτό του ζεστό όταν πλαγιάξη, διότι διατηρείται ή ζέστη του σώματος του, θά ξητηγή όμως παγωμένος κατά τάς 2-3 μετά τά μεσάνυχτα, άν δεν φροντίση από πριν να λάβη τάς άναγκαίως προφυλάξεις.

Αλλά όμως τά μαθαίνει κανείς διά τής πείρας. 'Ο Μαύρος γιερούκος δεν τά λέγει αυτά, για να φοβερύση τούς μικρούς του φίλους: άρ' εναντίας, τά λέγει για να τά μαθαίνωυν: τούς διδάσκει, γιατί ξέρει, γιατί τά πέρασε ο ίδιος και ταύαθε στο δύσκολο σχολείο τής πείρας, επειδή δεν έπληρχε από γίερος λίκος να τού διδάξη.

Περί ο και γνώσεις. Αλλά είναι που χρειάζονται. Πώς όμως μπορούν να άπεκτηθούν: Απτό άκριβώς είναι που έχω σκοπό να εας που σήμερα. Προηγουμένως όμως, θά προβάλω μιá έρώτησι:

—Γιατί είμαστε 'Ελληνες και όχι: 'Ιταλοί, Σέρβοι, Τούρκοι ή Βούλγαροι;

Είμαστε 'Ελληνες διότι ζώμεν στην 'Ελλάδα, που είναι δική μας χώρα, διότι μιλούμε 'Ελληνικά, πη είναι δική μας γλώσσα, διότι έχομε δική μας ήθη και έθιμα και δική μας τρέψη του σώματος. Καμιά άλλη χώρα στον κόσμο δεν είναι τόσο ώμορφη, όσο ή 'Ελλάδα μας, ή Πατρίδα μας, την όποιαν άγαπήσαμε όλοι περισσότερο από

κάθε άλλο πράγμα στον κόσμο περισσότερο και απ' αυτούς ακόμα τους γονείς μας.

Γι' αυτό όμως ακριβώς, πρέπει να ξέρουμε και όλα όσα έχουν σχέση με την Πατρίδα μας, δηλ. την ιστορία της, την γεωγραφία της, την σύστασή της ως Κράτους κλπ. Ποτέ να μάθουμε πώς να ζούμε επάνω στα βουνά μας, μέσα στα δάση μας, στα νησιά μας. Σ' αυτό κανενός ξένο στή δάση μας, στα νησιά μας. Σ' αυτό κανενός ξένο στή δάση μας, στα νησιά μας. Σ' αυτό κανενός ξένο στή δάση μας, στα νησιά μας.

Από ποιόν όμως θα μάθουμε την Ελληνική Πάτρα; Θα ρωτήσουν ίσως πολλοί από σας.

Να σας το πω.

Θα τη μάθουμε από εκείνους, που έζησαν επάνω στα βουνά και μέσα στα δάση της Πατρίδας μας. τότε που ήταν υποδουλωμένοι στους Τούρκους, από τους άφρατο λόφους δηλ. και τους κ λ ε φ τ ε ς. Δε, θα σας μιλήσω εγώ σήμερα γι' αυτούς, γιατί κάποιος φίλος μου, η Μαύρη Άλε παύ, την οποία θα γνωρίσετε σήμερα, μου σφύριξε στο αυτί, ότι σκαπεύει να μάς μιλήσει μιά μέρα γι' αυτούς. Από σας και από μένα ξεαστάται να μίν τόν αφήσουμε να ξεχάσει την υπόσχεσή του, γιατί έχει πολλές σκοτούρες και μπορεί να μίν τή θημηθῆ. Θα τον τή θημήσουμε όμως ήμεεις. Οι άρχαι τολει λέθαινα, πρό πολλοῦ, άφου πρώτα έπρογραμματοποίησαν την άποστολή των, ή όποια ήταν, να έλεγεθρόσουν την Ελλάδα από τόν Τουρκικό ζυγό. Υπάρχουν όμως και σήμερα άνδρες και κιαδιά, που ζοῦν στα βουνά και στα δάση της Ελλάδος και απ' αυτούς μπορούμε να μάθουμε ένα σωρό ζοήσιμα πράγματα.

Πρό μερικόν έτών, έκαμα μιά μεγάλη έκδρομή στο βουνό της Πεντέλης. Έξαφνα σ' ένα πολύ άγριο μέρος του δά

σους, ξεπρόβαλε άνάμεσα από τούς θάμνους ένα τρομπανό πουλο. Κάθισαν επάνω σ' ένα βράχο μέσα στον ήλιο και άρχισαν να παίζη τή φλογέρα του, ένω τὰ πρόβατα και ή γίδες βόσκανε γύρω του. Πήγα κοντά του, του μιλήσα και μου έδειξε πώς μπορεί κανείς να κατασκευάση μιά φλογέρα. Έτσι, έμαθα κάτι, που δεν τό έέχασα ποτέ από τότε.

Ποιοι από σας τούς Προσκόπους ξέρουν να κατασκευάσουν, μιά φλογέρα και να τή παίζου; Πάρα πολύ λίγοι, χωρίς άλλο, Ισως και κανένας. Και όμως πολύ συχνά θα στυ ναυγιάσετε βέβαια τσοπαγόπουλα στες έκδρομές σας, αλλά κανείς σας δεν είχε τήν περιέργεια να ρωτήση. Λατῶν της πρώτης φορά που θα στυ ναυγιάσετε κανένα, παρακαλέσατέ τον να σας δείξη πώς κατασκευάζεται ή φλογέρα και να σας μάθη να παίζετε μ' αυτή κανένα όμοιο τρομπανό σκοπό. Τότε, θα μπορείτε να διασκεδάσετε τούς άλλους προσκόπους με τή φλογέρα σας στο στρατόπεδο, ή στες έκδρομές και θα ξέρετε να παίζετε τό όργανο, που έπαύσα και οι θείοι της Αρχαίας Ελλάδος. Δεν είναι όμως μόνο αυτό, που μπορείτε να μάθετε από τούς βουκούς, τούς ξυλοκόπους, τούς καρδον νιάηδες και έν γενει από κείνους, που ζοῦν στα βουνά και στα δάση. Ξέρουν χιλια δυο πράγματα, άς μη ξέρουν γράμματα και άς μη έχουν διαβάσει βιβλία. Ξέρουν, να κάμουν καλύτερες, ξέρουν να καταλαβαίνουν τί καιρό να κάμνηται, και άλλα.

Και εί ναίτες επίσης κάτω στη θάλασσα, ύψορθ, να σας μάθουν ένα σωρό πράγματα.

Μην ντρέπεσθε ποτέ να ρωτάτε, ρωτάτε πάντα εκείνους, που ξέρουν κάτι. Είναι ή καλύτερος τρόπος για να μάθειτε, μπορεί και μιά φορά να βοηθή κανείς, που να μη θελήση να σας πη. Δε, παρ'όχι, ρωτών άλλους. Μόνο μ' αυτό τον τρόπο θα μάθετε πράγματα, που μπορούν να σας χρησιμεύσουν σ' όλη σας τή ζωή.

Ο Προσκόπος αγαπή τὰ δένδρα γι' αυτό πρέπει να έξουν ποιοι είναι οι έχθροί των, για να τούς καταπολεμή.

ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ Η ΚΑΜΠΗ ΤΩΝ ΠΕΥΚΩΝ

Ο φοβερώτερος έχθρος των πευκών, είναι ή κάμψη, τις οποίες βλέπομε την άνοιξη να καταστρέφουν πως το βαθύ από τούς καρπούς των πευκών σε άτέλειωτες σειρές.

Υπάρχουν και άλλοι έχθροι των πευκών μεταξύ των έν τούτων, ένθ όμως αυτοί προσβάλλου τὰ νεκρά ή άσθενή δένδρα, ή κάμπες προσβάλλουν άποκλειστικώς τὰ έντε δένδρα και πολλές φορές σε τέτοις βαθμο, ώστε άλληντες βασικές εκάσεις και καταστρέφονται τελείως. Γι' αυτό πρέπει οι Προσκόποι να γνωρίζουν τή βιολογία του έντου και τήν τρόπον της καταπολεμήσεως αυτού, και να καταστρέφουν συστηματικώς τις κάμπες αυτές, διότι τὸ βάσιμ των πευκών είναι χρησιμώτατα.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΒΙΟΛΟΓΙΑ

Η κάμψη αυτή της γίνη κάμψη είναι πεταλοῦδα της οποίας τὸ σῶμα έχει χρώμα σκατά άνοιχτόν, τὰ δέ άνω περὶ διασχίζονται από γραμμιάς βαθυτέρου χρώματος. Τὰ

κάτω περὶ είναι σχεδόν άσπρα εἰς τὸ έξωτερικόν των άκρον, ή δέ βάσις των σκατεινωτέρα με μίαν μικρὴν κιστονήν κηλίδα εἰς τὸ έξωσθεν άκρον. Η πεταλοῦδα άναμφά νεται κατά τὸν Ιούλιον-Ιούλιον, δεν τρώγει τίποτε και ἔπ ελάχιστον χρόνον. Η γοημοποίησις και ή άποκεία, γίνονται πάντοτε κατά τὰς προχωρημένας ώρας της νύκτας ή πεταλοῦδα αυτή πετὰ πολύ δύσκολα, ήπως σχεδόν και ή πεταλοῦδα του μεταξοσκώληκος. Τρέφει τρυφνίζε εἰς τὸ έδαφος και μάλιστα καταρθώνει απ' άλλας της τὰς άποκείας να φθάση τούς χαμηλότερους κλάδους της πευκής. Σ' αυτά τὰ κλαδιά και εἰς άπόστασιν τὸ πολύ δύσ μέτρον από τὸ έδαφος θοάσκειται σιγηθώς ὁ γόνος του έντέρον. Τὰ ώρια σχηματίζου κλώνισον γύρω σε δύο και κάποτε σε τέσσαρες δελόνες της πευκής και σπανίως τερα γύρω σε λεπτό κλάδιον. Τὸ σῶμα της άνοιχτόν έχει μήκος 3-5 εκατοστόμετρα και πλάτος 4-6 χιλιοστά μετρα εἰνε σάν μετῶξι και έχει ζωῖμα κτηνιακόν πως τὸ στακτί. Εἶνε ντυμένο με λεπτά, τρισηθημένα δπως τὸ

κεραμίδια της στέγης, κανονικώς μὲν ἀλλὰ χωρὶς τὰς ἐν γεωμετρικῇν.

Τὰ ὄφρα εἶνε ἡσπρα καὶ κωλύμενα πολὺ δυνατὰ τὸ εἶναι μὲ τὸ ἄλλο. Σὲ καθὲ δὲ τέτοια φολιὰ ὑπάρχουσι 300 περίπου ὄφρα.

Ἡ ἐκκοπή τῶν γίνεται κανονικὰ τὸν Ὀκτώβριος ἢ μὴ καὶ κάμη ὅταν γεννηθῆ ἔχει μῆκος ἐνάμιον χιλιοστίου πρὸς ἂν καὶ εἶνε ὅμοιος τόσο μικρὴ κατατρώγει ὅλες τὶς τῶν φερὲς βελόνες τοῦ ἄλλου γύφου τῆς καὶ ἔπειτα παραίτησι γὰ βρῆ ἄλλες. Γιὰ τὴς μετανοήσεως αὐτῆς ἢ ὅποιες γίνονται συνήθως πολὺ ἀργὰ τὴ νύκτα ἢ κάμητες σχηματίζουσι χωματῆν τετραγώνου ἢ μίαν πύσιν ἀπὸ τῆν ἄλλην, αὐτὸ δὲ ἀποτελεῖ τὸ κριώτερον χαρακτηριστικὸν τῆς κλάτης. Ἔως τὸ Δεκέμβριος ἢ κάμητες ζοῦν κατὰ ἀποκλίμας καὶ δὲν καταστρεφῶνται παρὰ μόνον προσοριγὲς φολιῆς, καὶ ὅταν ἀπογινώσκουσι τὰ κλαδιά ἀπὸ τῆς βελόνες τῶν, προσοριγὲς πρὸς τὰ ἑλάνω. Τὸν Δεκέμβριος ὅμοιος καταστρεφῶνται τὶς χειμωνιάτικες φολιῆς τῶν. Ἡ φολιὰ ἔχει σπηλιθὸς σχῆμα κόνου ἀναποδογυρισμένου μῆκος 20 ἐκχιτοστῶν περίπου.

Κάθε μέρα ἢ κάμητες ἀναγορεῖν γιὰ τὸ φοβερὸν γεῦμά τῶν, ὅταν δὲ ἐπιστρέφουσι ἐργάζονται γιὰ τὰ στεροσοῖ σπυρὶ καὶ μεγαλύνουσι τὶς φολιῆς τῶν. Ἔς τὸ ἑλάνω μερὸς τῆς φολιῆς πλέκου ἕνα ἐπιπρόσθον, ἐπὶ τοῦ ὅποιου ἐξέρχονται γιὰ τὰ ἡλιασθῶν, διότι φοβούται τὸ κρύος καὶ συνήθως χτίζουσι τὶς φολιῆς τῶν ἑλάνω σὺν κλαδῶ τὰ ὅποια εἶνε πρὸς τὴ Νοτιά.

Ὅλον τὸν χειμῶνα, ὅταν δὲν κάμη πύσιν πολλὸ κρύος, μίαν ἢ ἄλλοι κάμητες, βγαίνει κατὰ τὰς 9 ἢ 10 τῆ νύκτα πρὸς ἀναζήτησιν τροφῆς. Σκοπεῖται ἢ μίαν κατόν τῆς ἄλλης καὶ καθὲ μίαν ἀφῆται πύσιν τῆς ἕνα λεπτῶν γύφου ὡς ὀδηγῶν. Διασπείρονται εἰς τὰ γειτονικὰ κλαδιά τὰ ὅποια εἶνε ἐλάχιστον χωρὶς δὲ διαστήματα ἀπογινώσκουσι. Κάθε μέρα ἢ περιφρονία τῆς καταστροφῆς ἀξάνει, τὸ δὲ κλαδί ἐπὶ τοῦ ἑλάνω ὑπάρχει φολιὰ κρητῶν ἀναγινώσκουσι ἐν τῆς περὶ τὸ τέλος τοῦ Δεκεμβρίου. Κατὰ τὴν περίσθον τῆς πλήρους ἀναπτύξεως τῆς ἢ κάμη φθάνει εἰς μῆκος τὰ 40 ἕως 45 χιλιοστίου, καὶ ἔχει τότε διάμετρον 4 ἕως 5 χιλιοστίου.

Τὸ δέμα τοῦ σώματος τῆς εἶνε καυτανόμαυρον, εἰς τὴν φάξιν καὶ τὰ πύσιν. Ὁ χωματωσὶς ὅμοιος αὐτῶς σκοπεῖται ἀπὸ τὸ χροῖμα τῶν τριχῶν, αἱ δὲ τῆς εἶνε δύο εἴδων. Εἰς μὲν τὰ πλεονάσθητες εἰς δὲ τὴν φάξιν κίτρινης ἢ κίτρινες. Τὸ κεφάλι τῆς εἶνε μαυρὸ, ἡμισφαιρικόν, μὲ μὴ κατὰ τῆς ματρῆς, αἱ δὲ σπυρῶν τῆς εἶνε ἰσχυρόταται.

Τὰ τρία μέρη τοῦ θώρακος ἔχουσι τὸ κέντρο ἕνα ζευγὰρ σὺν ἄλλοι χροῖματος λαμπρῶ καστανῇ ἀνοιχτοῦ. Πέντε ἀπὸ τῆς τελευταίας ἀρθρώσεις ἔχουσι ἐπίσης πόδια μεμβρανώδη χρησιμεύοντα διὰ τὴν συγκράτησιν. Ἡ κάμητες ἔχουσι ἕνα μέσον ἔξουσι ἀμύθη χάρις εἰς τὰς τριχῆς τῆς ἑλάνω, αἱ ὅποια δύνανται διὰ σειράς κινήσων τῶν ἐξέρχουσι μάλιστα ἀποκλιθεῖν, ὅταν τὸ ζῶον ἐννοήσῃ κινῆσθαι ἢ ὅταν τὰς ἐγγύθιν κινήσῃ. Ἡ τριχῆς αὐτῆς ἀποκλιθεῖται ἐπὶ τὴν ἀέρος ἐκκλίνουσι εἰς τὸ μέριον τῶν πλησιάζοντων καὶ ἔλεκα τῆς ἐρεθιστικῆς τῶν ἰδιότητος προξενούσιν ὀδυνηρὰν φρεσῶν καὶ φλυασιῶν. (φοβῶν) διὰ τούτο χροῖμα τῆς μεγάλη προσοχή κατὰ τὴν καταστροφῆν τῶν φολιῶν. Κατὰ τὸ τέλος Φεβρουαρίου ἢ κάμητες κἀμουσι τὴν τελευταίαν μετανοήσιν καὶ τὴν τελευταίαν ἀποδεδειγμένην καὶ τέλος μετανοήσονται σὲ νέμους. Βισθῶν εἰς τὸ εἶδος τὸ γεωκαμῆσαν ἢ ἰσὸ σφαιρὸς φθῶν εἰς διάμετρον βάθος μέχρι 25 ἕως 30 ἐκατ. εἰς πολὺ ἑλαφρὰ ἑδάμη. Ὁ

ἢ κάμητες σφαιροειδῶνται καθ' ὁμάδας καὶ καθὲ ὁμάς πλέκει γιὰ τὸν ἑαυτὸν τῆς βελόνων πολὺ λεπτὸν σχῆμα τῶς ἀνοξοιδῶς κωλυκωτάτου. Ὡς νέμους μῆκος 2 ἢ 3 μῆρας. Κατὰ τὴν ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ θυμῶν ἢ πεταλῶσα φθῶν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ποδιῶν τῆς καὶ μερικῶν μικρῶν κρητῶν πρὸς τῶν τῆς καὶ φάξιν. Ἡ κάμητες προσοριγὲς τῆς προσοριγὲς βελόνες γιὰ αὐτὸ τὰ καὶ πύσιν ὑποφέρουσι περισσότερον ἀπὸ τῆς ἐπιπρόσθον τῶν. Ὅταν δὲ μίγξῃ ἀναζήτησῃ ἢ κάμητες μὲ καὶ ἐπὶ ἐπέρχεται ἢ καταστροφῆ τῶν δένδρων ἐκ τῆς ἑλάνω μὲ τῶν ἀναγκαιῶν ἀναπνευστικῶν τῶν ὀργάνων. Ἀνάγκη ἑλάνω νὰ προσοριγῶνται τὰ πύσιν καὶ ἰδίως τὰ καὶ φρεσῶν ἀπὸ τῆς βελόνων καταστροφῆν, μὲ τὴν συστηματικῇ καταδίωξιν τῶν κάμητων.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

Νὰ ἀγαπῶ τὴν Πατρίδα μου ὑπὲρ πάντων Ο ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

Μόλις ἐκηρύχθη ὁ πόλεμος οἱ μικροὶ Γάλλοι Πρόσκοποι πῆραν τὰ ποδηλάτῶν καὶ ἐσπεύσαν νὰ προσφέρουσι τὶς υπηρεσίας τῶν στήν κενδυμεύσων Πατρίδα τῶν.

Ὁ Θεόδωτος Δελλίμης ἕνας ἀπὸ τοὺς μικροὺς αὐτοὺς ποδηλατιστῶν προσκόπων εἶχεν ἀπίστευτον θάρρος. Ἀλλοτε μὲ τὸ ποδηλάτῶν τῆς πρὸ ἐπιπρόσθον καὶ ἀπερῶντες βουνοκορυφῆς καὶ παρῶν τῆς πεδιάδες μὲ ἰσχυρότητα καὶ ἀντοχήν, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸ μοναχικῶν ἀσκήσεων πρὸ ὁδο γούσαν στὰ βουνὰ καὶ εἰς τὰ ἐλκρινόμενα χωράδια καὶ φάραγγες τῆς ὁποῖες περνοῦν μὲ ἐκπληκτικῇ ταχύτητι, πάντοτε χαρούμενος καὶ γελῶν ὡς καλὸς πρόσκοπος.

Ἀπὸ τότε ὅμως πρὸ ἐκηρύχθη ὁ πόλεμος ὁ μικρὸς Δελλίμης ἔπαινον νὰ εἶνε εὐθύμιος καὶ ἐξῆλθετο μετὰ ἰσχυρῶς τὶς διαταγῆς τῶν ἀξιωματικῶν ἀλλὰ μὲ μεγάλη ὄμως προσοχήν.

Μία νύκτα μαύρη καὶ σκοτεινὴ ἀνέβαινε μὲ κλειστὰ σκεδῶν τὰ μάτια ἀπὸ τὴν κούρσιν τὸ γέλοφος τοῦ Σεμέν Ροῦ, ὅταν ἔξαφνα τὸν ξύπνησε μίαν τραχέα καὶ ἀπότομη φωνὴ πρὸ φωνάξῃ:

— Ἄλλο!

Ὁ καθήμενος ὁ πρόσκοπος δὲν πρόφρασε νὰ κάμη οὔτε δῆμα περισσώτερον διότι Γερμανοὶ στρατιῶται τὸν κατέβησαν ἀμέσως ἀπὸ τὸ ποδηλάτῶν τῶν καὶ τὸν ἐπρωχῶν πρὸς τὰ ἑλάνω εἶς ὅταν τὸν ὀδηγήσαν μυστικῶς σ' ἕναν ἀξίον μυστικὸ ὁ ὅποιος μιλοῦσε καθῶς ἰσχυρῶς τὰ γαλλικὰ. Ὁ ἀξιωματικὸς ἀναψε τὸ τσιγάρο τῶν καὶ εἶπε:

— Ἀπὸ ἐδῶ τὰ εἶπα — καὶ ἔδειξε τοὺς Γερμανοὺς ποδηλατιστῶν—δὲν ἔξουσι τὸ δρόμον τῆς Δουναβίας γιὰ τὸ θὰ τοὺς ὀδηγήσῃς εἰς τὸν μικρὸν Δελλίμης. Βλέπεις, ἔξουσι καὶ τὸ ὄνομά σου, ὅπως ἔξουσι ἑλάνω ἕτοιμοι ἵτι ἀνοξοιδῶν πολὺ καλὰ ὄλουσι τῆς δρόμου καὶ ἕνα τὰ μοναχικῶν σὲ εἰδοποιῶ ὅμοιος ὅτι ὅλοι αὐτοὶ ἐδῶ ἔχουσι τὰ ἀποκλιθεῖται τῶν ἑτοιμα γιὰ αὐτὸ μὴν προσοριγῶνται νὰ τῶν γελῶν στὸ δρόμον ἢ νὰ διαφύγῃς γιὰ τὸ θὰ σὲ σκοτώσων ἀμέσως.

— Θὰ μὲ σκοτώσων, εἶπεν ὁ μικρὸς πρόσκοπος, μὲ σὲ βαρὴ φωνῇ, ἐνθὲ στὰ μάτια τῶν φάνηκε γιὰ μίαν στιγμὴ μὲ ἀλλόκοτη λάμψιν. Καλὰ.

Ὅταν τὸ ἀπόστασμα τῶν ποδηλατιστῶν ἐπεμαρῶνται:

— Ἐμπρός, ἐπὶ Θεόδωτε.

Ἐπεν ὁ ἀξιωματικὸς.

Μὲ τὰ μάτια ἄφρα, τὰ χεῖρῃ σφιγμένῃ καὶ μίαν ἰσοκλή

απόφασι: μέσα στο μυαλό του, απόσκοπος, έτεθη επί κεφαλής του άποσπάσματος και άρχισε να ανεβαίνει ήκολου θεόμενος από τους Γερμανούς τον επικίνδυνο λόφο, το έ άποιου όμως αυτός έγνωρίζε πολύ καλά και τα πιο άπρόσιτα μέρη και τους πιο επικίνδυνους κρημνούς.

"Όταν ανέβηκαν στην κορυφή του λόφου και άρχισεν ή κατήφορος από την άλλη μεριά, ή πρόσκοπος τόσο ταχύτητα ανέπτυξε, ώστε πετούσε σχεδόν με το ποδήλατό του πίσω του ακολουθούσαν οι Γερμανοί με τη" ίδια ταχύτητα

για να μη τον χάσουν.

"Έξαφνα σε μιá στροφή του δρόμου, κάτω από την ύπαιαν έπληγε μιá φοβερή άβυσσος·

— «Ζήτω ή Γαλλία»

Φώναξεν ή μικρός πρόσκοπος με φωνή που έμοιαζε ύπεροάνθρωπη και έκρημνίσθη μέσα στην άβυσσ, εις την όποιου έκρημνίσθη επίσης με φοβερό θόρυβο και όλο το Γερμανικό άποσπασμα που τον ακολουθούσε.

ΑΠΟ ΚΕΙΝΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΗ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙΣ Ν' ΑΚΟΥΣΗΣ

ΒΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΜΑΚΡΥΑ

Οι έρυθρόδερμοι Ίνδοι της Βορείου Αμερικής, όταν θέλουν νά ακούσουν τα ήήματα ανθρώπων ή ζώων από μακριά, πέφτουν κατά γής κρηναίς και κολλούν το χυτί τους στο χώμα ή βάζουν κατά γής ένα τύμπανο και κολλούν το αυτί τους στο τύμπανο. Μ' αυτόν τον τρόπο, υπορούν και ακούουν ήήματα από μεγάλη απόσταση. Μπορεί όμως να μεταχειρισθής κανείς και άλλου τρόπου, τον έξης: Ανοίγει δύο λεπίδες του σουγιά, έμπήγει την μεγαλύτεραν λεπίδα καθέτως στο χώμα και κολλά το αυτί του εις την άλλη, ή την διαγκάνει με τα δόντια του κατ' αυτό τον τρόπο μπορεί νά ακούση ήήματα από αρκετά μακριά· χρειάζεται όμως πολλή προσοχή, για να μην τρυπηθής από τον σουγιά.

ΠΩΣ ΣΤΕΓΝΩΝΟΥΝ ΤΑ

ΒΡΕΓΜΕΝΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

Κάθε πράγμα μπορεί νά γίνη κατά πολλούς τρόπους· με τη διαφορά ότι ένας μόνο από τους τρόπους αυτούς είναι ή καλύτερος, ή πρακτικώτερος, ή σωστός, αυτόν τον έναν τον σωστό πρέπει, πάντα νά μαθαίνουν οι Πρόσκοποι· για να κόνουν καλά όλα τα πράγματα.

Για τα βρεγμένα παπούτσια, ή καλύτερος τρόπος για να στεγνώσουν, είναι να παραγεμισθούν καλά με ξηράν βρώμη, ή όποια έχει την ιδιότητα να απορροφά την υγρασίαν από το δέρμα· κατ' αυτόν τον τρόπο δεν χάνουν τα παπούτσια και το σχήμά των διότι μένου γεμάτα σαν να είχαν μέσα καλαπόδια. Όταν στεγνώσουν τα παπούτσια βγάζουμε τη βρώμη, και τη ξηραίνουμε πάλι να τη ξαναμεταχειρισθούμε.

Τα βρεγμένα παπούτσια δεν πρέπει ποτέ να τα βάζουμε κοντά στη φωτιά για να στεγνώσουν.

ΠΩΣ ΔΙΟΡΘΩΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΑΛΟΓΑ ΠΟΥ ΚΛΩΤΣΟΥΝ

Στην Νότιον Αφρικήν, όταν έχει κανείς άλογο που έχει την κακή συνήθεια να κλωτσα το κάμει και παύει το έλ άπτωμα αυτό, με τον έξης πολύ εύκολο τρόπο· βάζει την ουρά του άλόγου σ' ένα ξύλο του άμαξιού, ή του κάρρου. Έτσι κνήμφορά που πάγει να κλωτσήση το άλογο, τραβά δυνατά την ουρά του και πονεί ή πόνος το κάμει να καταλάβη επί τέλους, ότι κάθε φορά που

θα κλωτσα, θα πονη και έτσι, ύστερ' από λίγες μέρες, παύει όλως διόλου το κλωτσίμα. Ο τρόπος αυτός είναι εύκολώτατος και αποτελεσματικώτατος.

ΠΩΣ ΣΤΕΓΝΩΝΕΙ ΒΡΕΓΜΕΝΟ ΣΠΙΡΤΟ

Αν πρόκειται να ανάψει φωτιά και έχεις μόνο ένα σπίρτο, το όποιον και αυτό κατά κακή τύχη έπεσε στη νερό, ακριβώς τη στιγμή που επρόκειτο να το μεταχειρισθής, μην άπελπισθής και αν ακόμη το σπίρτο έμεινε μέσα στη νερό ένα όλόκληρο λεπτό, σχολούσιέ το καλά με το μανδηλί σου και εν ανάγκη και με το έπαιωφόρι σου και τρίψε το λίγο μέσα στα μαλλιά σου· έτσι, θα στεγνώση άμέσως και θα υπάρξης περίφημα να ανάψης τη φωτιά σου.

ΠΡΟΧΕΙΡΗ ΛΑΜΠΑΔΑ

Μπορείτε να κάμτε μιá πολύ χρήσιμη πρόχειρη λαμπάδα, αν έχετε ένα σωλήνα από μέταλλο, μήκρους 10 εκατοστων, και διαμέτρου ενός, ανοιχτό και από τα δύο του άκρα, ως έξης:

Γεμίζετε τον σωλήνα καλά με βαμβάκι, αφίνοντας να προξέχει όλίγον το βαμβάκι από τη μιá άκρη και γυρνάτε έπειτα από την άλλη άκρη μέσα στο σωλήνα λίγη βονζόλα, ποτρέλαιο, ή οινόπνευμα, πρέπει όμως χυτί να μην τα κάμτε κανένα σε φλόγα γιατί υπάρχει φόβος να πάρουν φωτιά τα υγρά αυτά τα ύποια είναι όλα εύφλεκτα και να καήτε· για να ανάψετε τώρα τη λαμπάδα άρκεί να πλησιάσετε ένα αναμμένο σπίρτο εις το βαμβάκι, το όποιον προξέχει από την σωλήνα και θα έχετε ένα πολύ καλό φως.

ΠΩΣ ΚΟΒΕΤΑΙ ΤΟ ΣΑΠΟΥΝΙ

Συνήθως, όσοι θέλουν να κόψουν σαπούνι, πιάνουν το μαχαίρι και το ευθίζουν άποτόμως μέσα στο σαπούνι· κατ' αυτό τον τρόπο ένωσ, το σαπούνι καλά έπάνω στη μαχαίρι και όχι μόνο δεν κόβεται καλά, αλλά και πρέπει να πλυθής ύστερα πολλή ώρα το μαχαίρι για να καθαρσίση.

Ο καλύτερος τρόπος για να κόψη κανείς καλό σαπούνι, χωρίς νά λερώση διόλου το μαχαίρι είναι να βάλη ένα κερμάτι καθαρό χυτί, έπάνω στο σαπούνι και να κόψη πιέζων με το μαχαίρι από πάνω από το χυτί

το όποϊον παρξδξως δέν κξβεται άλλυ κατεβαίνε μα ζυ με το μαγαίοι μέσα στο σαπούνι.

ΕΝΑ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΗΜΕΙΟΝ

Όσοι από τους προσκόπους είνε παρατηρητικοί, θα βλέπουν κάποτε πράγματα, τα όποια δέν θα μπορούσαν να εξηγήσουν.

Έπάνω στις κάσσεσ που έρχονται με έμπορεύματα άπό τήν Ευρώπη, ή από τήν Άμερική είνε ζωγραφισμε νο ένα ποτήρι αυτό δέν θα πη ότι όλες αυτές ή κάσσεσ είνε γεμάτες ποτήρια. Το ζωγραφισμένο αυτό ποτήρι είνε άπλούστατα διεθνές σημεϊόν το όποϊον δείχνει ότι ή κάσσεσ πρέπει να τοποθετείται καταγής με τήν πλευράν ή όποία είνε παράλληλος προς τήν βάση του ζωγραφισμένου ποτηριού. Το μέσον αυτό είνε πρακτικώτατον

και το καταλαβαίνει όλος ο κόσμος. Ενώ αν ε κρασσο ή οδηγία αυτή επάνω στις κάσσεσ στη γλώσσα του τόπου από τόνόποϊον έρχονται κανένα; άχθοφόρος του τε λωνείου δέν θα τή κατάλάβανε και θα τοποθετούσεν ο πως ήθελεν τις κάσσεσ πράγμα το όποϊον μπορεί να έβλαπτε το περιεχόμενον των.

ΟΤΑΝ ΕΙΣΑΙ ΚΡΥΩΜΕΝΟΣ

Όταν είνε κανείς κρυωμένος μια ζεστή λεμονάδα, ή φιλει πολυ. Για να κανεσε τη λεμονάδα, στίθετε ένα λεμόνι (το όποϊον ζεσταίνετε λίγο προηγουμένως, διότι όταν είνε ζεστό δίδει σχεδόν διπλάσιο ζουμι άφ'ότι ζίδε όταν είνε κρύο) μέσα σενα ποτήρι, και προσθέτετε εσσα ζεστό νερό, όσο είνε και το ζουμι του λεμονιού. Κάτω και λίγη ζάχαρι και τήν πίνετε ένωτψ είνε ζεστή.

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΡΟΒΙΝΣΩΝΕΣ

(Έκ του γαλλικοϋ μετάφρασις ΦΙ)

(Συνέχεια)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ

Η πρώτη εγκατάστασις

«Αοϊάν τι θα κάνουμε τώρα» φώναξε ο Νίκος Πουρσέ, που συνήλαθε πρώτος από την έκπληξι.

Ο Άνδρέας είχε έτοιμο το σχέδιό του. Με σταθερή φωνή τους ειπε:

—«Είνα: ανάγκη να μη χωρισθούμε από τώρα και τις το έξης. Ίδού το πρόγραμμα για σήμερα. Να μείνουμε κοντά στη θάλασσα, εδώ που αποβιβασθήκαμε. Εάν ο Καργιλ γυρίση πίσω, εδώ βέλμα θα μας ζητήση. Ας αναβάλουμε για αύριο την εξέφραση της νήσον και ας ψάξουμε για να βοθούμε νερό».

Τα αντίστοιχα μαζεσθήσαν άμέσως και οι πρόσκοποι κατέβησαν στην άμμουδιά. Όσοι κ' αν έμαξαν άμμο, ούτε ρυάκι, βοήκιαν, ούτε τήν παραμικρή στάλα νερό στις κοιλάτιτες των ψηλότερων βράχων, που δέν έφθαναν τα κέρατα.

«Μά δέν βρέχει καθόλου σ' αυτό το νησί ο σκέσθηκε ο Βασσέρ, κατεζόντας τον ουρανό! Στα πρόσωπα όλων έφαίνετο ή σπρωγοήτευσις.

«Ο ήρωϊν εδρήσει», λέγουσ αι Γραιμά, ειπεν ο Άνδρέας στους Προσκόπους του, αποφασιστικά. «Ας ψάξουμε και μες και θα βρούμε» ο Πρόσκοπος δέν άπελάττεται ποτέ. Προς το παρόν ας βρούμε ένα μέρος κατάλληλο για να εγκατασταθούμε. Καμιά σπηλιά με πολλή παραδείγματος χάριν».

«Σπηλιά! φώναξε ο μικρός Γιώργος, από εδω κ' Αρχηγέ»

Πραγματικώς σε κείνο το μέρος, αρκετά μακρονά, ώστε να μην φοβούνται, ότι θα τους φτύση ή άμμιωτις ήταν μια σπηλιά αρκετά μεγάλη, ώστε να χωσούν ολοι οι Πρόσκοποι και τα πράγματά τους. Χίμω ειπε θα στοόησω λεπτοτάτης άμμου αρκετά μαλακό για να χρησιμοποιήση για κρεβάτι, και προηγουμένως χωρίς ύγρασία.

Προσωρικώς λαπών εγκατεστήθησαν οι Πρόσκοποι

στη σπηλιά, έως ότου να εύρουν καλύτερο οστίτι.

Ο Άνδρέας που παντός ήθελε να ξεύρη όλα τα κρόδια που είχαν μαζί τους. Ο Γιάννης Ντιρωό, για χειροκράτης πρώτης τάξεως, σε μισή ώρα είχε έτοιμάσει τον κατάλογο όλων των πραγμάτων που διέθεταν οι Πρόσκοποι. Ο κάθε πρόσκοπος είχε τη συνειδησένη του εξάρτυσα ένα σαγιά, μια καραβάνα, ηροσόνι, κητάλι, ποτήρι και παγοθρι. Ο Γιάννης Ντιρωό, ο Πέτρος Κασσός και ο Νίκος Πουρσέ είχαν από μια πτυοσατάνη, ο Ροβέρτος Φερτάνζ και ο Κώστας Μαροδέν από 4 μέτρα σχοινί και πέλεκυ, και ο μικρός Γιώργος ένα ποϊόνι, που δίπλανε σε μια θήκη. Ο Άνδρέας είχε ένα φαναράκι ήλεκτρικό με 4 πηλός και μια φωτογραφική μηχανή. Έκτός τούτων, όλοι είχαν σπίακα ή αναπτήρας, σφυρίτρες, τυξίδες, σημεϊομασθηρια, μολύβιο και πέννες.

Ο Άνδρέας είχε και τα αναγκαία για την έμμεσις και τύπομα των φωτογραφιών. Ένα φθορητό φαγορακία, ρεσικό βιβλία Ιατρικής, φυσικής Ιστορίας, μουσικής και το Έγκόλπιον των Προσκόπων. Τέλος είχε και τη σημαία της ομάδος του.

Είς τις βολίτσες των είχε ο καθένας διατεθειμένα προίματα, εκτός από τα εσώρουχά του.

Ο Γιάννης, του όποιον ο πατέρας ήτο γαιοκτήμης, είχε πάρει από το κτήμά του πολλούς σπόρους διαφόρων χορτανοκόν, για να τους ποραβόη με τους Άμερικανικούς.

Ο Νίκος, που ήτο μαθητής εις την ήλεκτριώτικη σχολή του Πελευτεχνείου, είχε μαζί του διάφορα ήλεκτροικά είδη, σύρματα, άπομονωτήρας, ταμπίδες, τριάλλες, διακόπτες κλπ.

Ο Κώστας είχε μαζί όλα τα εργαλεία του φαρομέματος, άγκίστρια, μετάξι, τοίγες κλπ.

Ο Πέτρος, σαν Μαρσαλέκος, είχε θυσίασει το άπένμα στο περιτό είχε πάρει μαζί του μια όκαρίνα και μια φουαρομόνα. Αλλά είχε και ένα τερόκπιτο μαγαίο: του κινηγιού με λιθή από κέρατα, δίδρο ένός θείου του.

Ο μικρός Γιώργος είχε στο σάκκο του δύο ποικα

μισσα και δύο μαννίλια. Όλα τα άλλα πράγματά του ήταν στο κίβος του υπερωκεανείου, που τους έφερε στην Αμερική και θα τον περιμένει στον Αγ. Φρανκίσκο.

Εκτός αυτών είχαν και μία χύτρα, δύο τηγάνια, ένα μύλο για καφέ και δύο κουβάδες από παπί.

Είχαν και τρία ψωδάκια και τη μετασιελίτα του Ροβέρτου. Αν και δεν ήταν και τόσο χρήσιμα σ' αυτό το νησί, είχαν όμως μαζί τους πολλά κλειδιά αγγελικά, τανάλιες και σφυριά, ο Ροβέρτος μάλιστα είχε και ασπίδα σιμεντομένη για τη μετασιελίτα του.

Όσο για το όπλο, δεν είχαν τίποτα σιχαρόν. Τρεις δωδεκάδες γαλέτες, ένα κουτί κρέας διατηρημένο, τρεις πλάκες σοκολάτα, μιά λίτρα καφέ, δύο κουτιά γάλα συμπυκνωμένο και δύο λίτρες ζάχαρη.

Όλα δεν είχαν κανένα, εκτός από τα μαχαίρια της Μεγάλης Έλλειψης αυτή, όχι τόσον διά τον φόνον θηρίων, που δεν έφαινετο να είχε το νησί, όσο γιατί δεν θα μπορούσαν τόσο εύκολα να σκοτώσουν τα ποικίλα που μπορούσαν να χρησιμοποιούν για φαγητό.

«Τίποτα είλοι μου, που είδαμε ακριβώς τι έχουμε, ως απαντούμε τι θα κάνουμε, είπε ο Ροσέρ στους Προσκοπείς που είχαν μαγειρεύει γύρω του.

— Να φύμε, φώναξε ο Ντιρό.

— Να ποούμε, είπε ο Γιώργος.

— Ακριβώς, ένα ποτήρι καφέ, ένα τέταρτο γαλέτας, ο καφέας. Κατόπιν θα φυλάξουμε τα υπόλοιπα διά την εσχάτη ανάγκη. Είς το έξης θα τρώμε ότι βρίσκουμε ως ερχόμαστε από το ψάρεμα.

— Ναι, ναι, φώναξαν όλοι.

— Σιγά, μη θάξεσθε, κάθε εργασία γίνεται καλώς.

τσα όταν διαφεύγει. Έσθ Ροβέρτε με τον Γιάννη θα μαζέψετε εδώ γύρω για γλυκό νερό.

— Μάλιστα αρχηγέ, απήντησαν οι δύο χαρταϊώντες στρατιωτικώς.

— Έσθ, Κώστα με τον Πέτρο, θα μαζέψετε άχνη, βάζες και καβούρια, αν μπορείτε να πιάσετε και ψάρια ακόμη καλύτερα. Έσθ Νίκο θα μείνεις εδώ μαζί μου για να τοποθετήσωμε τα πράγματά μας στη σπηλιά.

— Κι' έμένα που μ' αφήνεται; φώναξε ο Γιάννης.

— Έσθ θα ανέβης στον ψηλό αυτό βράχο και θα μείνεις σκοπός έως ότου γυρίσουν οι άλλοι. Πρέπει πάντα να κοιτάμε τη θάλασσα μήπως περάσει κανένα πλοίο.

Ο καφές ετοιμάσθηκε, εν τω μεταξύ, με οικονομία από το λίγο νερό που είχαν όλα στα παγώδια τους και το όπλο έγκισαν στη χύτρα και το έφυλαξαν στη σπηλιά.

Ας' ού έφαιναν εξεκίνησαν όλοι για τη δουλειά που τους είχαν άνασθη. Ο Ροβέρτος έπλεε μαζί του και τον Φρόση.

Το πιστό σκυλάκι θα τους έχρησίμευε πολύ σ' αυτή την περίπτωση, το ένστικτόν του θα τους ώδηγούσε νοήματα σε καμιά πηγή ή σε καμιά τρύπα με θρόγγυο νερό.

Από άρχατη ώρα μάλιστα, είχαν ζογιστή να φύγει, έμύριζε την θάλασσα. Έφαινε, εξαγούριζε, έτρωγε γύρω-γύρω μυρίζοντας την άμμο, έφαινε δηλαδή ότι έψαχνε από δίπλα.

(Η συνέχεια στο προσεχές)

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

ΤΟ 'ΛΑΦΙ,

Διευκρινή Στρ. Παπακώστα Αρχηγού της ομάδας Αττικοδικαίτης)

Παίζεται από ολόκληρη ομάδα, ή και από κάθε ενότητα χωριστά.

Κατάλληλον έδαφος για το παιχνίδι είναι ο οποιοδήποτε, μα και ανωμαλίες από λαφίσκους ή θάμνους με τους και θράνην αν έχει το έδαφος, πάλιν είναι κατόπιν. Μόνο σε ανοικτή πεδιάδα δεν παίζεται.

Αφού διαλεγθή το μέρος, ορίζεται το κέντρον, όπου μαζεύεται όλη ή Ομάδα, ή η Ένωσις. Πόση έχρηση το παιχνίδι, εκλέγεται ένας Πρόσκοπος που θα κινή το 'λάφι καθώς και ή Βαθμοφόροι που θα χρησιμοποιούν ως Διοιτητές όλοι α'τα μένουσ από κέντρον.

Ο 'Αρχηγός της Ομάδος και ο 'Υπαρχηγός, ούτοι λαμβάνονται, από Διοιτητές, αλλά μένουσ ελεύθεροι ένταυθα, για να μπορούν να επιβλέπουσ όλους τους παίκτες και γυρνώντας εδώ κι' εκεί να διορθώσουν ολαύτα τα λάθη.

Αφού γίνουν όλα αυτά, ο 'Αρχηγός προφίρει και οι πρόσκοποι σπυρρίζοντα από όλος της μεριές και παύ, τόσο μακριά όσο να μην είναι δυνατόν να διακρίνουνται

από το κέντρον, όπου μένουσ μόνο το 'λάφι και οι Διοιτητές. Το καλύτερον είναι, αν το παιχνίδι παίζεται από όλην την Ομάδα, να μη σπυρρίζη ή Ένωσις, αλλά να απαιτηθώνται κάθε μία χωριστά και ένωμένη. Π. χ. ή 1η τραβάει 100 μ. προς το Βορρά, ή 2η 60 μ. προς το Νοτιά, ή 3η 150 μ. προς Άνατολάς, ή 4η 200 ποός Δυστιάς ή 5η Ν.Α. ή ΝΑ όταν κάθε ένωσις απομακρυνθή άρχατά ακροβολίζεται σε τμήμα 50 — 60 μ. ή κάθεται με μέτωπο προς το κέντρο, και περιμένει.

Ο 'Αρχηγός και ύπαρχηγός κατά το διάστημα αυτό μπορούν να διευθύνουν με σημάχη τις κινήσεις των ένωσιων πών.

Όταν όλος ή ένωσις έχει καταλάβει τις θέσεις τους ο αρχηγός διατάσσει το σπυρρίζη των όποιων έχει κοντά του να σημάχη «Προχωρείτε» ή αν δεν υπάρχει σπυρρίζη προφίρει ένα ώρισμένο από πριν σφύριγμα. Τότε όλοι οι πρόσκοποι αρχίζουν να προχωρούν προς το κέντρον. Το πως θα εκβίσουν, είναι δικός τους λογαριασμός. Ο σκοπός είναι να πληρώσουν όσο περισσότερον μπορούσεν

τὸ Λάφι, χωρίς νὰ ἀντικαταστήσῃ ἀπ' αὐτὸ. Ἄν ὑπάρχη κινησιὰ χειρῶν, ἢ κανένα ποταμίον, μπορούν νὰ τὰ χρησιμοποιοῦν ἢ εἶναι δέξιαι, πῶς θὰ κατορθώσουν νὰ προσκολληθῶν, πρὸς τὸ λάφι.

Τὸ Λάφι, χωρίς νὰ φουγγήσῃ ἀπ' τῆ θέσι, στρέφεται πρὸς ὅλα τὰ μέρη καὶ προσπαθεῖ νὰ δῇ κανένα πρόσκοπο καὶ νὰ τὸν γνωρίσῃ, ὅταν δὲ εἴη κανένας καὶ τὸν γνωρίσῃ, τοῦ κἀναστρέφει μετὰ τὸ χεῖρ του νὰ σταθῇ, φωνάζοντας καὶ τὸ ὄνομά του. Κάθε πρόσκοπος ὅταν ἀκούσῃ τὸ ὄνομά του πρέπει νὰ ἐξαπλωθῇ ἀμέσως κατὰ γῆς τῶν σκοτωμένων καὶ νὰ μὴ θιγῆσιν τσιμουδιά. Ὅταν ὑπάρχουν λόσπος φυσικὰ δὲν ἐξαπλώνεται ἀλλὰ μισοκαθίζει.

Οἱ Διακιτῆς ὅταν σημάξῃ ὁ σαλπικιτῆς ἢ σφυρίξῃ ὁ ἀρχηγὸς ἀπομακρύνονται ἀπ' τὸ Λάφι κατὰ 20 ἕως 30 μέτρα κατὰ διόφορος διευθύνσεις καὶ παρακολουθοῦν τοὺς σκοτωμένους γιὰ νὰ γῆν μετατοπίζονται, καθὼς καὶ γιὰ νὰ ἐξακριβώσουν ἂν τὰ ὄνοματα τοῦ φωνάζει τὸ Λάφι, τὰ φωνάζει μετὰ πεποίθησι, ἢ ἐπαδὴ εἶται τοῦ φάνηκε πῶς γινώριστο κάποιον, σημειώσουν δὲ κάθε λάθος τοῦ Λαφιοῦ τοῦ ἐξακριβώσουν. Οἱ πρόσκοποι τοὺς ὁποῖους σκοτώνει τὸ Λάφι καὶ ἂν ἀκόμα ἔχουν τὴν ἰδέα ὅτι δὲν τοὺς ἀνεγνώρισαν μετὰ πεποίθησι, πάλιν δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διαμαρτυρηθῶν ἐκείνη τὴν ὥρα ἢ νὰ μετακινηθῶν, ἀλλὰ πρέπει νὰ πείσουν ἀμέσως κατὰ γῆς καὶ νὰ διαμαρτυρηθῶν ὕστερα στοὺς δικιτῆς ὅταν τελειώσῃ τὸ παιχνίδι.

Οἱ ἄλλοι πρόσκοποι, ἐξακολουθοῦν νὰ προχωροῦν ἀπ' ὅλα τα σημεῖα, ἄλλοι ὄρθοι, ἄλλοι μετὰ τὴν κοιλία, καὶ ἄλλοι χειροπόδιστα, ὅσο μπορούν πρὸς ἀθόρυθα καὶ πρὸς κρυμμένους. Ἄν κανένας ἀπ' αὐτοὺς κατορθώσῃ νὰ ζυγώσῃ πάλιν κατὰ τὸ Λάφι χωρίς αὐτὸ νὰ τὸν δῇ καὶ μωρὸς νὰ πηδῆσῃ εἰς τὸ σῆμα του, αὐτὸς πᾶ εἶναι ὁ νικητῆς. Χαρὰ εἶναι ἐνωμοτία του.

Ἄν ὅμως κανεὶς δὲν τὸ κατορθώσῃ αὐτὸ καὶ ἔχει φθὰ

σὴν ὥρα τοῦ εἶναι ὄρθοι γιὰ τὴ διαρκείαν τοῦ παιχνιδιοῦ ὁ ἀρχηγὸς διατάσσει τὴ σαλπικιτῆ νὰ σημάξῃ. Παύσει τε πρὸς ἢ σφυρίξῃ τὸ συμφωνημένον ἀπὸ πρὶν σφυρίγμα. Τότε ὅλοι οἱ ζωντανοὶ πρόσκοποι σηκώνονται ὄρθοι καὶ περιμένουν εἰς θέσεις των. Οἱ σκοτωμένοι, μένου ἀκίνητοι, ἐξαπλωμένοι ὅπως ἦσαν. Οἱ Διακιτῆς μεταρῶν τὴν ἀπόστασι τοῦ χωρίζει ἀπὸ τὸ λάφι τοὺς τέσσαρες ἢ πέντε πρόσκοπους ἀνάλογα μετὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἰνωμοτιῶν τοῦ παίξουν—τοῦ εἰσπνέονται κοντινέτερα ἀπὸ 20 μέτρα πρὸς τὸ Λάφι ὅταν δὲ τελειώσουν τὸ μέτρημα ὁ ἀρχηγὸς διατάσσει τὸ σαλπικιτῆ νὰ σημάξῃ. «Προσκλητῆσι» σφυρίξῃ καὶ μαζεύονται ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ παίχτες εἰς κέντρον καὶ συνίστανται κατ' ἐνωμοτίας καὶ εἰς σχηματισμὸν πετάλου γύρω γύρω κατὰ τὸ Λάφι.

Ὁ ἀρχηγὸς φωνάζει τότε τὰ ὄνοματα τῶν νικητῶν κατὰ σειράν, ἀρχίζοντας δηλαδὴ ἀπὸ κείνον ποῦ ἐβρέθηκε πρὸς κοντὰ εἰς τὸ Λάφι καὶ τελειώνοντας μετὰ κείνον ποῦ εἶχε ὄρθοι μακρότερα ἀπ' τοὺς ἄλλους.

Ἐπιτρέπεται εἰς ἐνωμοτίας νὰ χειροκροτοῦν ἢ νὰ ζητωκραυγάζουν γιὰ τὴν ἐνωμοτία τοῦ νικητῆ.

Ἄν ὅμως τὸ Λάφι εἶχε κατορθώσῃ νὰ τοὺς κρατήσῃ ὅλους 20 μέτρα μακρὰ του καὶ περισσότερον τότε ἔλα κηρύσσεται μονο αὐτὸ νικητῆς.

Ἄν θὰ ἐπαναληφθῇ τὸ παιχνίδι, Λάφι θὰ γίνῃ ὁ πρῶτος νικητῆς.

Ὅταν τὸ παιχνίδι παίζεται ἀπὸ κάθε ἐνωμοτία χωριστὰ, κάθε μιὰ ἔχει τὸ Λάφι της, οἱ δὲ πρόσκοποι παίξουν ὁ καθένας γιὰ λογαριασμὸν του.

ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ—Νὰ συνηθίσουν εἰς πρόσκοποι νὰ βαδίζουν προσφυλαγμένοι, νὰ βλέπουν, (πρακτικότητος), νὰ ὑποκρούου, νὰ λένε τὴν ἀλήθειαν νὰ ἀναγνωρίζου καὶ ἐκτιμοῦν τὴν ἀξίαν τῶν ἄλλων καὶ νὰ εἶναι μετρίοφρονες.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

—ΑΓΓΛΙΑ

Ἐκτός τῶν 2,000 περίπου προσκόπων οἱ ὅποιοι εἶτε φετοῦν ὡς ἀκτοφυλακας καὶ ἐκτελοῦν μετὰ πολλὴν ἐπιτυχίαν τὴν ἐργασίαν αὐτήν, περὶ τοὺς 6,000 ἄλλοι πρὸς σκοπεὶ ἐυλάττων ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου τὰς τὴ λεγροφικὰς καὶ τηλεφωφικὰς γραμμὰς, ἄλλοι δὲ 200 ἔχου ἀναλάβῃ ἠπηρεσίαν ἐντὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ὡς ἀγγελοφωφικὰ καὶ διὰ νὰ ἀδηγοῦν τοὺς φιλίτας εἰς τὰ διάφορα τμήματα τοῦ ὑπουργείου. Εἰς τὸ φύλλον τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ περιοδικοῦ «Ἐνὸς σκοποῦ», ἐπισήμου ὄργάνου τοῦ Ἀγγλικῶν Προσκοπι καὶ Σώματος, ὁ στρατηγὸς Μπάρνερ Πόουελ συμβουλεύει τοὺς Ἀγγλοὺς Προσκόπους νὰ μιμηθῶν τὸ παράδειγμα τῶν Ἀμερικανῶν συναδέλφων των καὶ νὰ καταστήσων «Ὁμάδα τῆς τσάπας» διὰ νὰ καλλιεργῶσιν καὶ σπείρουσιν αὐτως ὡσεὶ κάθε πρόσκοπος εἰς κατορθώσῃ νὰ παρήγῃ μόνος του τὴν τροφήν, ἢ ὅποια τοῦ χρειάζεται εἰς ὅλον τὸ ἔτος.

Ὁ Ἐπίσκοπος τῶν Τρεῖσιν τῆς Ἀγγλίας τυπιστὴ εἰς κάθε πατριώτην Ἀγγλον νὰ κινήσῃ τὰ καρδιάκα διότι εἶναι ὑπερφύ ἐχθροὶ τῆς γεωργίας, ἰδιαίτερος ὅμως ἀποτεινεται, γι' αὐτὸ εἰς τὰς προσωπικὰς ὁμι

δας διότι ἀπὸ αὐτὰς περιμένει, ὅπως λέγει, τὸ μεγὰ ἰσχυρόν ἀποτέλεσμα.

— ΑΜΕΡΙΚΗ

Οἱ Πρόσκοποι τῶν Η. Πολιτειῶν ἀπὸ πέρους εἶχαν ἄρχισῃ νὰ καλλιεργοῦν καὶ νὰ σπείρουσιν σχεδόν κάθε ὁμάς ἔχει καὶ τὸ χωράφι της, τὸ ὅποιον καλλιεργοῖ ἢ ἰδίᾳ καὶ αὐτὸν τὸν τρόπον κατ' ὁρθωσῃ νὰ παραγάγῃν μεγάλως ποσότητος σιταριοῦ, πατατῶν, φασολίων καὶ ἐφέτος δὲ θὰ παραγάγοιν ἀκόμη μεγαλιτέρως δι' ὅτι κάμου συστηματικὴν καλλιέρωσιν, ἔχοντες ὡς σύνθημα: «Κ ἰ θ ε Π ρ ὀ σ κ ο π ο ς ν ἄ τ ρ ε φ ἠ ἔ ν α σ τ ρ α τ ι ῶ τ η ν».

Τὸ Δ. Σ. ἀπεφάσισε νὰ διαφύσῃ ὅλον τὸ Κράτος τῶν Η. Πολιτειῶν εἰς 13 μεγάλα κέντρα καὶ νὰ διεριστῇ εἰς κάθε κέντρον ἓνα Κεντρικὸν Ἐφορῶν Ὁμάδιων διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ γίνεσται καλλιτέρω ἢ ἐργασία.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ μισοὶ ἀπὸ τοὺς Ἀρχηγούς καὶ Ὑπαρχηγούς τοῦ Σώματος ἔχουν καταταχθῇ εἰς τὸν στρατὸν καὶ ἔχῃ μόνον πολλὰ ὁμίδια μένου χωρὶς ἀρχὴ

... αλλά δεν είχε δυνατόν να ιδρυθεί και ναίει ενόψει των παιδιών προσέρχονται προς έγγραφην τὸ Δ. Σ. ἀπεράσισα να ενεργήσῃ μεγάλην προπαγάνδαν εἰς ὅλον τὸ Κράτος κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς ἰδρύσεως τοῦ Σώματος, ἡ ὁποία εἶνε ἡ 8η Φεβρουαρίου διὰ τὰ ζῆλον 100.000 Ἀρχηγούς καὶ Ὑπαρχηγούς καὶ 200.000 Δολλάρια τὸ ὅποια χρειάζεται διὰ τὰ κατορθώσῃ τὰ παρόντα εἰς τὸ Κράτος ἀποικισματικὴν βοήθειαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, διότι τόσον καλὰ ἐξέπλευσεν οἱ Ἀμερικανοὶ Πρόσκοποι ὅλας τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας ἀνέθεσαν εἰς αὐτὰς ἡ Κυβέρνησις των ὥστε καθημερινῶς ζητεῖ τὴν βοήθειάν των διὰ παντός εἰδος ὑπηρεσίας.

— ΕΛΒΕΤΙΑ

Οἱ Ἑλβετοὶ Πρόσκοποι ἐπεριορίθησαν πάρα πολὺ τὸν τραυματίας Ἀγγλοὺς αἰχμαλώτους, τοὺς ὁποίους οἱ Γερμανοὶ εἶχαν ἐπιτρέψῃ νὰ μεταβῶν εἰς Ἑλβετίαν.

— ΙΑΠΩΝΙΑ

Τὰ ὑπογεγνησέντων Ἐσπεριζιῶν τῆς Ἰαπωνίας

πέσειαν εἰς Ἀντόκον τὸν κόμητα Φουτζιζαν τμήμα τὸν τῆς τοῦ ὑπουργείου διὰ τὰ μελέτησῃ ἐκ τῶν αὐτῶν τὴν ἀργαλίαν τοῦ Ἀγγλικοῦ Προσκοπικοῦ Σώματος.

— ΙΣΠΑΝΙΑ

Τὸ Ἰσπανικὸν Προσκοπικὸν Σῶμα ἔχει ἰδρυθῆ πρὸ 5 ἐτῶν πρόεδρος αὐτοῦ εἶνε ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας, ἡ δὲ Ἰσπανικὴ Κυβέρνησις δίδει εἰς αὐτὸ ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν 50.000 πεσέτας.

Οἱ Ἰσπανοὶ Πρόσκοποι ἀνέρχονται σήμερον εἰς 37.000 συμπρολαβισαμένων καὶ τῶν ναυτοπροσκόπων.

— ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΗ

Οἱ Πρόσκοποι τῆς Ουρουγουάης (Νότιας Ἀμερική) ἀξίανον καταληκτικῶς, τόσον δὲ καλὰ ἐργάζονται ὥστε ὁ Πάπας τῆς Ρώμης ἐπέστειλεν εἰς αὐτοὺς τὰς εὐχαρίας τὸν καὶ τὴν φωτογραφίαν των μετὰ τὴν ἰδίῳ χειρὸν ὑπογραφὴν των, διότι οἱ Πρόσκοποι αὐτοὶ εἶνε καθολικοὶ τὸ δόγματι.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ Σ.Ε.Π.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ. Ἐλβετία.— Ἡ ἐργασία των τῶν ομάδων, ἐξασκούμεσθαι κανονικῶς, κατὰ ἡμετέραν ἡμετέρας συγκεντρώσεις των ομάδων, καὶ οἱ Κανονικοὶ ἡμετέρας ἐκδρομῶν. Κατὰ τῆς διαρκείας των ἀποστολῶν ἡ ὅλα τὴν ἀρχὴν κ. Κ. Πρῶτον τῆς ομάδας, εἰς αὐτὴν μερὴν ἐκδρομῶν εἰς Ἀμερικανίαν.

Αἰτίαι. Σ (Μιτυλήνη).— Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ στρατοπέδου, εἰς τὸ ὅποιον εἶχαν λαβεῖ μέρους ἡ 1η καὶ 2η ὀμάδες Ἀέσβου ἔλαβον τὸ πτυχίον τοῦ στρατοπέδου γομφητοῦ ἀπὸ τοῦ Β' τάξεως πρόσκοποι Μελανδίνης ἡμετέρας ἐνομοταξίας, Μοντάφης ἰσπανίας καὶ Παταλίας Κωνσταντίνου, ἀπονομοταξίας ἀπὸ τὸν ἐφορὸν τῶν ομάδων Ἀέσβου, τὸν διευθυντὴν τῶν ἐριῶν Τ. Μιτυλήνης κ. Ρετιτζιανὸν καὶ τὸν Ἀγγέλου κ. Μάρινου, ἄλλοτε ἀρχηγὸν ὀμάδος ἐπὶ τὴν Ἀγγλίαν, ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἀπαιτήσεων:

Νὰ γνωρίζῃ

1ον) Τὸ Ἑλληνικὸν Τηλεγραφικὸν Ἀλφάβητον, τὰς διφθόγγους, τοὺς ἀριθμοὺς πλήρεις καὶ συγκεκομημένους, τὰ σημεῖα ἀτίξεως καὶ τὰ ὑπηρεσιακὰ σημεῖα.

2ον) Τὰς γενικὰς ὁδηγίας πρὸς κανονικὴν σηματοδότησιν τοῦ συστήματος Μόρς, τὰς κανονικὰς στάσεις τοῦ σηματοδότη καὶ τὰς διαστάσεις καὶ τὰ χρώματα των ἐν χρόνῳ πρὸς ὁμίαν, σηματοδότησιν ὡς καὶ τὰς εἰδικὰς ὁδηγίας πρὸς κανονικὴν σηματοδότησιν διὰ τοῦ ἡμετέρου τῶν σηματοδότησιν καὶ τοῦ τηλεγραφικοῦ χειριστηρίου.

3ον) Τὸν τρόπον τῆς μετάδοσεως καὶ παραλαβῆς αὐτῶν τηλεγραφημάτων διὰ τοῦ συστήματος Μόρς μετὰ τὴν σηματοδότησιν καὶ τὸν φωνὴν τῶν σημάτων, τὴν κανονικὴν μορφήν τοῦ τηλεγραφηματος καὶ τὸν τρόπον τῆς διὰ τῶν ἀρχικῶν ἐξελέγξις ἐν περιπτώσει λάθους.

4ον) Τὸ Ἑλληνικὸν ἄλφάβητον, οὐκ ἀριθμῶν καὶ ἡ υπηρεσιακὰ σημεῖα τῆς διὰ βραχιόνων σηματοδότησιν καὶ τὰς εἰδικὰς ὁδηγίας διὰ τὴν κανονικὴν διὰ βραχιόνων σηματοδότησιν.

5ον) Νὰ ἀποστέλλῃ καὶ δέχεται κείμενον τηλεγραφηματος ἐκ 30 λέξεων καὶ ἄνω διὰ τοῦ συστήματος Μόρς μετὰ τὴν σηματοδότησιν, τὸν φωνὴν τῶν σημάτων καὶ τὸ τηλεγραφικὸν χειριστήριον μετὰ ταχύτητα 24 γραμμῶν κατὰ λεπτόν, νὰ ἀποστέλλῃ δὲ καὶ δέχεται διὰ βραχιόνων κείμενον τηλεγραφηματος ἐκ 30 λέξεων καὶ ἄνω μετὰ ταχύτητα 40 γραμμῶν κατὰ λεπτόν.

6ον) Νὰ γνωρίζῃ τὰ διὰ πρῶτον σημεῖα, μετὰ τὸν καὶ ἀναλαμπῆς ὡς καὶ τὰ διὰ τοῦ προσωπικοῦ κινετοῦ γινόμενα τοιαῦτα.

Ἀρτίως μετὰ τὸ τέλος τοῦ στρατοπέδου, οἱ Πρόσκοποι κληθέντες ἀπὸ τῆς ἐπιτροπῆς των τροφίμων, συνειργάσθησαν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν δελτίων τοῦ ἄστου, ἐπὶ 20 δὲ ἡμέρας ἐλήγειναν εἰς τὰ πρατήρια καὶ ἐβόηθον καὶ εἰς τὴν διανομὴν τοῦ ἄστου.

Ἀπτυχῶς περὶ τὰ μέσα Δεκεμβρίου, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Μιτυλήνην ὁ ἐφορὸς των ομάδων, προσελθὼν καὶ ἀναλάβῃ τὴν Διεύθυνσιν των ἡμετέρας τῶν Σ.Ε.Π. λίγες δὲ ἡμέρας ἀργότερα ἔφυγον καὶ οἱ δύο ἀρχηγοὶ των ὀμάδων, προταθέντες γιὰ τὸν οὐλομὸ των ἐφέδρων ἀξίανον πρῶτον, καὶ ἔτσι ἔμειναν ἡ ὀμάδες ὅχι μόνο χωρὶς ἐφορῶν, ἀλλὰ καὶ χωρὶς ἀρχηγῶν. Ἐξασκούμεσθαι ὁμοίως τὴν ἐργασίαν των μετὰ τῶν ὑπαρχηγῶν ἐνομοταξίας των, εἰς ὅσον νὰ κατορθωθῇ νὰ βρεθοῦν νέοι ἀρχηγοί.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.— Ἡ 21η ὀμάδα Μακεδονίας (Ἀσβεστοχωρίου), ἡ ὁποία ἰδρυθεῖσα τὴν 15 Σεπτεμβρίου εἶχεν ἑνα μῆνα μετὰ τὴν ἰδρυσίν της 40 προσκλήτους, χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ ἀρχηγοῦ της κ. Ἰω. Καραμπίτσας

δοσει την 26ην Δεκεμβρίου επέτειον της υπελευθερώσεως του Λουβενιζιουραου, κατά την οποία οι προσκόποι της φρουρας ενταξαν με ορκική ευτυχία το μαρτυρικόν ορμα - λ θανατικόν Δίκασον. Είς την παράστασιν παρευρέθη και ο εφρανος Μωκεδονίας, ο οποίος μετά τὸ τέλος αυτής, ηυχαριώθη με λίγες λέξεις τους άκουσάτας, για την ύπωση εις την οποιαν η ανεπτυγμένη κοινότης 'Αποστολικου ου παρεχει στην αρτισύστατον ομάδα.

ΣΛΜΟΣ.— Οί Πρόσκοποι Μοναστηρίου, κατά τις θρησκευτικές διακοπές, είχαν κάμει δημερο εκδρομή στο μοναστήρι του Προφήτη 'Ηλία, μιά πολύ μαγευτική τοποθεσία αν και ναι κανείς από την περιγραφή που μας έστειλε ο πρόσκοπος Παγαγιωτίδης ο οποίος προκειμένου για την ώραότητα της τοποθεσίας, γράφει:

«Αίσιος ήλθεν εσω και ουκ εμαγευτήκε από τα φυσικά κάλλη του Μοναστηριού αυτού; Παιαγού δεν ξαναχτήκε η καρδιά άκοιθώντας το σφυριγμα του Μοϊστρου μεσα στα πευκα που πρασινίζουν γυρω γυρω στο Μοναστήρι που μου αυτό κατασπερ ξεχωρίζει μεσα σ'όλη αυτή τη προυνιναδα; ποιός άγέλνευσε τον καρναυ αυτον ασρα και ουκ κέθιδσε δέκα χρονια ζωής τουλάχιστον; ποιός ουκ έφρεμβασε άκουοντας το πρωί όταν χαράζει η αίγυλιμα το χτύπο των κουδουγιών των προβάτων που πάνε στη βοσκή μαζί με το βοσκό που παίζει παθητικά τη φλογερα του;

Στο φωρμαντικό αυτό μέρος οι πρόσκοποι εμειναν μια μερα και ουκ θραυσε. Η ουεύτερη θραυιά που ήταν και πανσέληνος, ο αρχηγός τους έδωσε την άδεια να διασκεδάσουν, χορευοντας και τραγουδώντας. Πήραν λοιπόν μερικαι τα οργανά τους τα όποια τα είχαν πάρει μαζί τους στην εκδρομή και ενώ αυτοί έπαιζαν, οι άλλοι χορευαν. Όταν δε κοιτάσθηκαν να χορεύουν, άρχισαν το τραγούδι. Το γλέντι και η ευθυμία των προσκόπων, έκαμε όλους τους καλογηρους του μοναστηριού και τις εικογένειες που παραθερίζαν εκεί, να θυγούν από το μοναστήρι και να πάν να καμαρώσουν τους προσκόπους, οι όποιοι με τη μουσική και τα τραγούδια των, ποιός εκαιμαν να περάσουν μιά θραυιά από ευχάριστη και ολιγώτερο μονότονη.

Την άλλη μερα στις 7 το πρωί, οι πρόσκοποι ξεκίνησαν για να επιστρέψουν στο Καρλόβασι, κατενθουσιασμένοι από την εκδρομή των.

Οί Πρόσκοποι του Βαθύ, φύτεψαν, άρετά έλατα γύρω στην πόλιν των, καταγίνονται δε επίσης εις το να καθαρίζουν και τα άλλα έλατα που ήσαν φυτεμένα εκεί.

ΣΥΡΟΣ.— Κατά τις ειδήσεις που έχομε τακτικώτατα από εκεί, οι πρόσκοποι Σύρου, από την αρχηγίαν του δραστηριού και ακριβόστου Έφωρου των κ. Π. 'Αλβανού, εξακολουθούν με πάρα πολύ ζήλον τις εργασίες των, κάμοντας ήμερήσιες και πολυήμερες εκδρομές, κυπερινές πορείες, διάφορες άσκήσεις και γυμνάσια, εφαζόμενοι στο γραφείον της έπαρτοής των τυροφίμων, για τη σύνταξη των δελτιών κλπ.

Κατά τους μήνες Νοέμβριο και Δεκέμβριο, έγιναν δύο διαλέξεις στους προσκόπους, μέσα στη μεγάλη αίθουσα Γυμνασίου. Μία από των ιδρυκήρικων κ. Ι. Καρελλών με θέμα τον Προσκοπισμό και τα εξ αυτού όφελήματα για τους νέους και μία από των καθηγητή που Γυμνασίου κ. Φ. Κατσιφών, με θέμα τους νέους της άρχαιας Σπάρτης.

Διαλέξεις κάμειν επίσης κατά τις συγκεντρώσεις και οι καθμοφάροι και οι πρόσκοποι προετοιμαζόμενοι καταλήλως.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

(Από την εικοστολή της Θεοφιλολογίας)

ΤΟ ΜΑΛΛΑΚΟ ΠΡΟΣΚΕΦΑΛΙ

Από κοινότητες ήταν όλα όλα τα έπιπτα του κινήτου του καιτώνα των Προσκόπων της 'Αποστολής. Για προσκέφαλο χρησίμαιεν ο επενδύτης τους, όπως συνήθως.

Ένα πρωί ο 'Υπαρχηγός του 'Αρχηγείου Δ. με το πρώτο χασιουρητό, εδογματίζε, τριβώντας τα μάτια του.

«Το πάν λοιπόν, βρέ παιδια, είναι η συνήθεια. Το σκληροτερο και από πέτρα προσκέφαλο που μ' έξηνεύριζε τις πρώτες μέρες, τώρα μου φαίνεται ουκ πουτσουλι.»

— Έτσι είναι, επεβεβαίωσε με σοβαρότητα Καρδινάλιου, ο ύπαρξος Αρχηγός του Έφοδισμου.

Ένώ όμως ο ευχαριστιμενος 'Υπαρχηγός τραγουδούσων επενδυτή του, που τόσο θαιμάσια κατά την νύχτα εκείνη έξετέλεσε χρέη προσκεφαλιού, για να τον φορεση, προβάλλουν έξαφνα από κάτω μεγαλόπρεπες ή γιγαντιες εφεδρικές άρθύλες του Ταμία της 'Αποστολής, που καθώς ήταν παραμορφωμένες από το πρόληγμα, φαινότανουσαν σαν να γελούσανε σαρκαστικά για τα επιπόλαια συμπεράσματα των άγουραξεντημένων.

— Βρέ, τίς αθεόφοβες! Με καταίτηχρεώσανε! Είπεν ο Δ, ανατριχιασμένος. Και στρεφόμενος άμέσως προς τον ξεκαρδιζομενον ιδιοιότητην των.

— Να τίς χαιρέσαι, Μιχαλάκη. Είναι πολύ υποχρεωτικές ή αρθύλες σου.

— Καλωσύνη σας, κύριε 'Υπαρχηγέ, απήντησεν ο μησόγιανος Ταμίας, υποκλινόμενος χαριέστατα!

ΩΣ ΑΛΛΟΣ ΑΙΝΕΙΑΣ

Μιά θραυιά, ήλοι οι 'Αρχηγοί των ομάδων, μαζιτητήκανε στο Στρατόπεδο του «'Ανω Καρασι» για να συσκεφτούν για κάποιο σοβαρό ζήτημα. Μαζιτητήκανε δε παντό το Στρατόπεδο, κατά προτίμησι, γιατί ο αρχηγός που ήταν εκεί, όταν πάντα πρόθυμος να περαιοηθή τους ξένους του και με το πουλιού το γάλα άκόμη, που λέγει ο λόγος, επειδή δε το Στρατόπεδο ήταν 'Αγγλικό, όλα τα πράγματα υπήρχαν εκεί άφθονα. Γι'αυτό τρις δλόκληρα κοντιά ξανθιάς έγγλέζικης μαρμελάτας ήυσιαστήκανε μετά το φαγητό στον άγνό βομό του προσκοπακού Βάχου.

Μετά τη σύσκεψη πέσανε όλοι οι 'Αρχηγοί να κοιμηθούνε, μέσα στη σκηνή του 'Αρχηγείου, εκτός από τον 'Αρχηγό της 'Αποστολής, ο οποίος έστρωσε το κρεβάτι του και τώθεν των άστάρων» κατά την έκφορση του καθαριστικού του φουρουού προσκόπου.

Σε λίγο ο Μορφέας βαρύς έβούλωσε τα μάτια των φιλόστεγων 'Αρχηγών.

Ένώ δε ο εκ των σκηνιτών Αρχηγός Π. βρισκονταν εις το ξενιθ της μακαριότητας όνειρευόμενος, όπως λένε τα καλά στόματα, ότι έτρωγε ένα πλώριο κοντι μαρμελάτας, έξαφνα η σκηνή κατέπιπτεν άθόρυβα, θάπτουσαι κάτω ά

το τα πάντα έρευνα της ζωντανής τους Αρχηγούς που ήταν μέσα

Το πείσιμο της σιηνής εξακολουθεί γενική ήσυχια έξοδος των άνοηροξυνησάντων Αρχηγών εν λευκή περιβολή και σπρωξίματα και γέλια και άστεία και φωνές και άλλα γοή.

Ένώ δέ όλοι κειτάζοντας τη προμένη σιηνή ανήτοιόσεν προς έκτος περιβάλλει θξαφια κίτοι άπ'αί τηθευιά δικιά ο Αρχηγός Π. Ξυπόλυτος κρατώντας με τα βού του γέλια. σαν άλλος Αίνας ό τι πολυτιμότερο ύπιοχε μέσζ στη σιηνή. Ένα κουτί μαριελάτα.

ΞΕΝΟΣ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΧΗΓΟΥΣ

Κάθε Αρχηγός πρέπει να φροντίση να έγγραφή όλου άνεξαιρέτως τους προσκόπους της ομάδος του συνδρομητάς εις το περιοδικόν τή όποιον σύμφωνα με την υπ' αριθμ. και ημερομηνία 10 Σεπτεμβρίου 1917 του Γενικού έφορου, είνε υποχρεωτικόν, διά κάθε προσκόπον εκτός από τους πολύ πτωχούς των όποιων πρέπει να υποβάλη ο άρχηγός εις τή έφορον της περιφερείας του κατάστασιν διά να ζητήση ύπως τήν απαλλάξή των.

Αν υπάρχουν εις την ομάδα προσκόποι, οι όποιοι δεν ήμπορούν να πληρώσουν μαξιμένη δόλοληξη τήν συνδρομή, (όδ και είνε τόσο μικρή ή δραχμές τή χρόνο, που δεν

ήν ύπόσχη κανείς που να μη μπορή να τήν πληρώση, ήν προσεν να αγοράζου το περιοδικό κατά φυλλάδια, προς τούτο κάθε Αρχηγός πρέπει να δηλώση άμέσως στη Διοίκασιν του περιοδικού πόσα φυλλάδια θέλει να στέλλωνται εις τήν ομάδα του είνε δέ υποχρεωμένος να τα διανέμη να φρονίξη να διακοπή τήν άξισιν των και να τήν εν άξισι κίεσως εις τήν Διοίκασιν του περιοδικού πριν να αρχή το άλλο φύλλο, διότι από τούρα και εις το εξής εις κοήμιον ομάδα δεν θα στέλλωνται νέα φυλλάδια αν δεν έχη πληρώση όλα τα προηγούμενα.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ Α ΠΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΒΙΒΛΙΑ	
Εγκόλιον Προσκόπου	Δο. 1.50
Εγκόλιον Προσκόπου τοπογράφου	> 0.70
Εγκόλιον Αρχηγού ομάδος	> 1.00
Οδηγία προς τους Αρχηγούς ομάδων	> 0.50
Εγχειρίδιον Πεδ. Γυμνασίου	0.50
Προσκοπισμός (παιγνών)	> 0.40
Αναγκαία γνώσεις διά το πτυχίον Σηματοτήλε γραφητού και πίνακες σημάτων	> 0.20
Αναγκαία γνώσεις διά το πτυχίον Σαλπικιτού	> 0.09
Απαιτήσεις διαφόρων πυχίων έκάστη	0.10
ΕΝΤΥΠΑ	
Βιβλίον αρχηγών	Δο. 1.35
Δελτία ταυτότητος	> 0.10
Φύλλα ένσήμων κριτών	> 1.—
Φύλλα ένσήμων εριθού	> 0.50
ΕΙΔΗ	
Παντολόγια χειμ. α' και β' μεγέθους μήκους 39 και 34 έκτασστ.	Δο. 12.—
Παντολόγια χειμ. γ' και δ' μεγέθους μήκους 31 και 29 έκτασστ.	> 10.50
Πελεκίνες άδιάδρογοι αι μεγαλύτεροι	> 8.50
Πελεκίνες άδιάδρογοι αι μικρότεροι.	> 7.50
Κορδέλια σφουρίστρας χακή	> 0.30
Πελέκεις	> 1.75
Μαχαροπήροια.	> 1.20
Πελέκια έξ άλουμινίου	> 1.20
Θήκαι πελέκεις	> 2.—
Σάκια άποσκηνών	> 3.50
Σάκια ράχως άδιάδρογοι	> 6.50
Υπεστηρίγματα σάκκου	> 2.—

Κοιθύδες άδιαδρογοι	Δο. 8.50
Λάμπες Μόος	> 9.50
Πίφσσα	> 21.—
Υφασμα μάλλινο για γκέτες ή πίκυς	> 1.—
Ταινία "έξο έτοιμος"	> 0.20
Φοινίξ	0.35
Άστρη πίκυ	0.15
> έτων ύπηρεσίας	> 0.30
Σήματα πίκυ Αρχηγών επίχρυσα	> 1.00
Πτυχία κεντημένα άπλά	> 0.70
Πτυχία κεντημένα επαναληπτικά	0.80
Ένοσημα Έπιτροπών	> 0.30
Πίναξ πυχίων ειδικοτήτων εις 4 φύλλα	> 0.80
Σφραγίδες Έπιτροπών	> 7.00
Πίναξ σιελής Αρχηγών και Προσκόπων	> 0.10
Τά Γραφεία άγαλαμθάνου τήν παραγγελίαν σημάτων ή ομάδων και σφραγίδων έπιτροπών.	

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΓΕΛΛΟΝΤΑΣ

Παρακαλοείται οι παραγγέλλοντες είδη εις την αποθήκην να συμμορφώνται πάντοτε προς τας ακόλουθους οδηγίας.

1ον. Να διευθύνου τας επιστολάς των προς το Σωμα Ελλήνων Προσκόπων Λυκαβητεύ τα Αθήνας.

2ον. Να αναγράφου τή ζητούμενα είδη σε ιδιαίτερο χιού ή έσώζλειστο και όχι μέσα στα κίεμερον της επιστολής.

3ον. Μζζδ με τήν παραγγελίαν να κίεμερον τής επιστολής της σύμφωνα προς το άνωτέρω τιμολόγιον, καθώς και τή ταχυδρομικά, διότι ή αποθήκη εδεν κίεμερον πίστωσης.

4ον. Αν ή παραγγελία είνε μεγάλη, να φροντίζου διά τήν εκ τού γραφείου του Σώματος παραλαβήν της.